

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหาร
งานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

**FACTORS AFFECTING FRAUD RISK MANAGEMENT
OF CHIEF EXECUTIVES OF INTERNAL AUDIT FIRMS
LISTED ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND**

ธนายันันท์ ภัทรวิริยโกคิน

THANAINAN PHATRAVIRIYAPHOKIN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

พ.ศ.2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

**FACTORS AFFECTING FRAUD RISK MANAGEMENT
OF CHIEF EXECUTIVES OF INTERNAL AUDIT FIRMS
LISTED ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND**

THANAINAN PHATRAVIRIYAHPHOKIN

**THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY**

2018

COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต
ของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

FACTORS AFFECTING FRAUD RISK MANAGEMENT
OF CHIEF EXECUTIVES OF INTERNAL AUDIT FIRMS
LISTED ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

นักศึกษา

ชนัยนันท์ ภัทรวิริยโกติน รหัสประจำตัว 60500727

หลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ

บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินิทธิ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์สุขจิตต์ ณ นคร) ประธานกรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์) กรรมการ

.....
(ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินิทธิ) กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณบดีคณะบัญชี

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

วันที่ 13 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2562

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
คำสำคัญ	ตรวจสอบภายใน, การบริหารความเสี่ยง, การทุจริต
นักศึกษา	ชนัยนันท์ ภัทรวิริยโกสิน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาลินธิ์
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลต่อการกำกับดูแลและการประเมินด้านความเสี่ยงการทุจริต และ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งต่อกิจกรรมการควบคุมความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 261 ราย ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้นจำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.11 โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ และปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ (2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อกิจกรรมการควบคุมการทุจริต ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ (4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบ

ภายในของผู้ตรวจสอบ และ(5) ปัจจัยที่ส่งผลต่อกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์กร และปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ

ผลที่ได้สามารถนำไปเพื่อพัฒนาให้การควบคุมความเสี่ยงด้านการทุจริตในองค์กรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้นควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่มีความแตกต่างกัน

TITLE	FACTORS AFFECTING FRAUD RISK MANAGEMENT OF CHIEF EXECUTIVES OF INTERNAL AUDIT FIRMS LISTED ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND
KEYWORD	INTERNAL AUDIT, RISK MANAGEMENT, FRAUD
STUDENT	THANAINAN PHATRAVIRIYAPHOKIN
ADVISOR	KANOKSAK SUKKAWATTANASINIT
LEVEL OF STUDY	MASTER OF ACCOUNTANCY PROGRAM
FACULTY	SCHOOL OF ACCOUNTANCY SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2018

ABSTRACT

The objectives of this research is (1) to study factors influencing and affecting the governance and the assessment of fraud risks, and (2) to study factors influencing and affecting fraud risk control activities of chief executives of the internal audit firms listed on the Stock Exchange of Thailand from 261 samples. Questionnaires were returned from 183 respondents or 70.11% out of 261 participants. The statistics methods that were applied in this study were Multiple Correlation Analysis and Multiple Regression Analysis.

The study indicated that (1) that factors affecting on fraud risk governance were the organizational factor, the auditee's understanding and acceptance factor, and the auditor's qualification, knowledge and expertise factor. (2) The factors that affected on fraud risk assessments were the organizational factor, the supporting factor of the organizational executives, the auditee's understanding and acceptance factor, the auditor's qualification, the knowledge and expertise factor, and the auditor's internal audit attitudinal factor. (3) Factors affecting on fraud control activities were the organizational factor, the auditee's understanding and acceptance factor, the auditor's qualification, knowledge and expertise factor, and the attitude factor of internal audits of the auditor. (4) Factors affecting on fraud investigation and correction improvement were the auditor's qualification, knowledge and expertise factor, and the attitude factor of internal audits of the auditor. Finally, (5) Factors that affected on fraud risk management monitoring activities were the organizational factor, and the auditor's qualification, knowledge and expertise factor.

The results received could be brought to develop more in term of the effectiveness of fraud risk control in the organization. However, this research is only the study of companies listed on the Stock Exchange of Thailand. Therefore, there still needs to be further studies in other different samples.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและการให้คำแนะนำเป็นอย่างสูงของท่าน ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอนของการทำวิจัย จนกระทั่งสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ รองศาสตราจารย์สุขจิตต์ ณ นคร และอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์ ที่ให้คำแนะนำและข้อคิดในการทำวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบคุณ ดร.พรสิริ ปุณเกษม ดร.สุพจน์ คำมะนิค และคุณรัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร ที่เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเคลอบคลุมเนื้อหา รวมถึงข้อเสนอแนะสำหรับแบบสอบถามของการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบคุณผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม และข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัยฉบับนี้

ขอกราบขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม รุ่นที่ 13 ที่คอยให้กำลังใจและคอยช่วยเหลือตลอดมา ซึ่งมีส่วนช่วยให้งานวิจัยฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การเลี้ยงดู ให้การอบรมสั่งสอนและการสนับสนุนในการศึกษามาโดยตลอดจนประสบความสำเร็จในชีวิตตลอดมา

ธัญนันท์ ภัทรวิริย โภกิน

พฤษภาคม 2562

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพ.....	XII
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
คำนิยามศัพท์.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงสู่ปัจจัยความสำเร็จการเพิ่มมูลค่าในองค์กร....	8
แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้ตรวจสอบภายในต่อการบริหารความเสี่ยงการทุจริต..	11
แนวคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต.....	18
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	30
ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง.....	30
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	31
เครื่องมือการวิจัย.....	32
การรวบรวมข้อมูล.....	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	39
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	41
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	49
ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา.....	56
ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต.....	68
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	68
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
สรุปผลการวิจัย.....	73
อภิปรายผล.....	75

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ (ต่อ)	73
ข้อเสนอแนะ.....	80
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	86
ภาคผนวก ข การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	92
ภาคผนวก ค ทดสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถาม.....	99
ประวัติผู้วิจัย.....	103

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ความสัมพันธ์ระหว่าง 2013 COSO Framework 5 องค์ประกอบและ 17 หลักการควบคุมภายในและหลักการจัดการความเสี่ยงใน การทุจริต 5 ข้อ.....	19
2.2	การสังเคราะห์ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต.....	29
3.1	จัดกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling).....	31
3.2	จำนวนแบบสอบถามที่ตอบกลับ.....	34
4.1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	39
4.2	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เป็นรายด้าน และในภาพรวม.....	42
4.3	ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เป็นรายข้อ ปัจจัยด้านองค์กร.....	43
4.4	ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เป็นรายข้อ ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร.....	44
4.5	ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เป็นรายข้อ ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ.....	45
4.6	ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เป็นรายข้อ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ.....	46
4.7	ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เป็นรายข้อ ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ.....	48
4.8	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายด้าน และในภาพรวม.....	49

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.9	ระดับความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต.....	51
4.10	ระดับความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต.....	52
4.11	ระดับความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านกิจกรรมการควบคุมการทุจริต.....	53
4.12	ระดับความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง.....	54
4.13	ระดับความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต.....	55
4.14	การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการ ทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความ เสี่ยงของการทุจริต.....	56
4.15	การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความ เสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแล ด้านความเสี่ยงของการทุจริต.....	57
4.16	การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการ ทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของ การทุจริต.....	58
4.17	การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความ เสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมิน ความเสี่ยงของการทุจริต.....	59

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.18	การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต.....	61
4.19	การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต.....	62
4.20	การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง.....	63
4.21	การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง.....	64
4.22	การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต.....	65
4.23	การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต.....	66
4.24	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	69
6.1	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	93
6.2	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	100

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	3
2.1 กรอบแนวคิดแสดงบทบาทของผู้ตรวจสอบภายในต่อการจัดการความเสี่ยง องค์กรปัจจัยสาเหตุและผลลัพธ์.....	10

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การทุจริต ถือเป็นภัยร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรซึ่งเกิดจากการแสวงหาผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลโดยมีโอกาหรือมองเห็นช่องทางที่สามารถกระทำการทุจริตได้ ผลตามมามีอาจส่งผลกระทบต่อองค์กรในด้านการเงินหรืออาจได้รับการบริการที่ไม่มีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าการทุจริตเป็นภัยคุกคามธุรกิจไทยในปี 2560 โดยผลสำรวจอาชญากรรมทางเศรษฐกิจประจำปี 2559 ของบริษัทพีดับเบิลยูซี คอนซัลติ้ง ประเทศไทยซึ่งทำการสำรวจองค์กรและภาคธุรกิจหลายประเภทประกอบด้วยบริษัทจดทะเบียน บริษัทเอกชน และหน่วยงานภาครัฐในประเทศ พบว่าการทุจริตจัดขึ้นจะเป็นปัญหาการทุจริตที่ตรวจพบมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของไทยในปีนี้ รองจากการยกยอกสินทรัพย์และการรับสินบนและคอร์รัปชันในอันดับที่ 3 (บริษัทพีดับเบิลยูซี คอนซัลติ้ง ประเทศไทย จำกัด, 2561)

ระบบการควบคุมภายในที่มีจุดอ่อนก่อให้เกิดการทุจริตได้ง่ายและมีโอกาสที่จะเอื้อให้เกิดการทุจริต การที่คณะกรรมการองค์กรและฝ่ายบริหารระดับสูงขององค์กรให้ความสำคัญและสนับสนุนงานตรวจสอบภายในนั้น ถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการปฏิบัติงานขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เนื่องด้วยงานตรวจสอบภายในที่เกี่ยวข้องกับ (1) ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี (2) ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบและการรายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ (3) ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน และ(4) ให้สัตยาณเตือนภัยล่วงหน้า (อุษณา ภัทรมนตรี, 2558, หน้าที่ 1-22) จะเห็นได้ว่าการตรวจสอบภายในมีส่วนในการป้องกันการทุจริตสามารถช่วยลดความเสียหายในแง่ทางการเงินและภาพลักษณ์ขององค์กร ด้วยการประเมินและปรับปรุงประสิทธิผลของการบริหารความเสี่ยง การควบคุมและการกำกับดูแล

ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบภายในตามมาตรฐานสากล (IPPF-Standards-2560) กล่าวคือผู้ตรวจสอบภายในต้องมีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ต่อการให้ความเชื่อมั่นว่าผู้ตรวจสอบภายในต้องมีความรู้เพียงพอที่จะสามารถประเมินความเสี่ยงและการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตในองค์กร ทั้งนี้แนวทางการบริหารความเสี่ยงการทุจริต (Fraud Risk Management Guide) เป็นคู่มือที่ช่วยแนะนำวิธีการสามารถยับยั้งการทุจริตในองค์กร

ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงทุจริตในองค์กรของผู้ตรวจสอบภายในทำให้ช่วย
 เกื้อหนุนและสร้างมูลค่าให้แก่องค์กรอีกด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยง
 ด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยใดที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้
 บริหารงานตรวจสอบภายในจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
 ประเทศไทย ผลลัพธ์ที่ได้สามารถนำมาพัฒนาความเชี่ยวชาญ ความรู้ ทักษะและความสามารถ
 เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต รวมถึงผู้ตรวจสอบภายในสามารถ
 เป็นส่วนที่ช่วยปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร

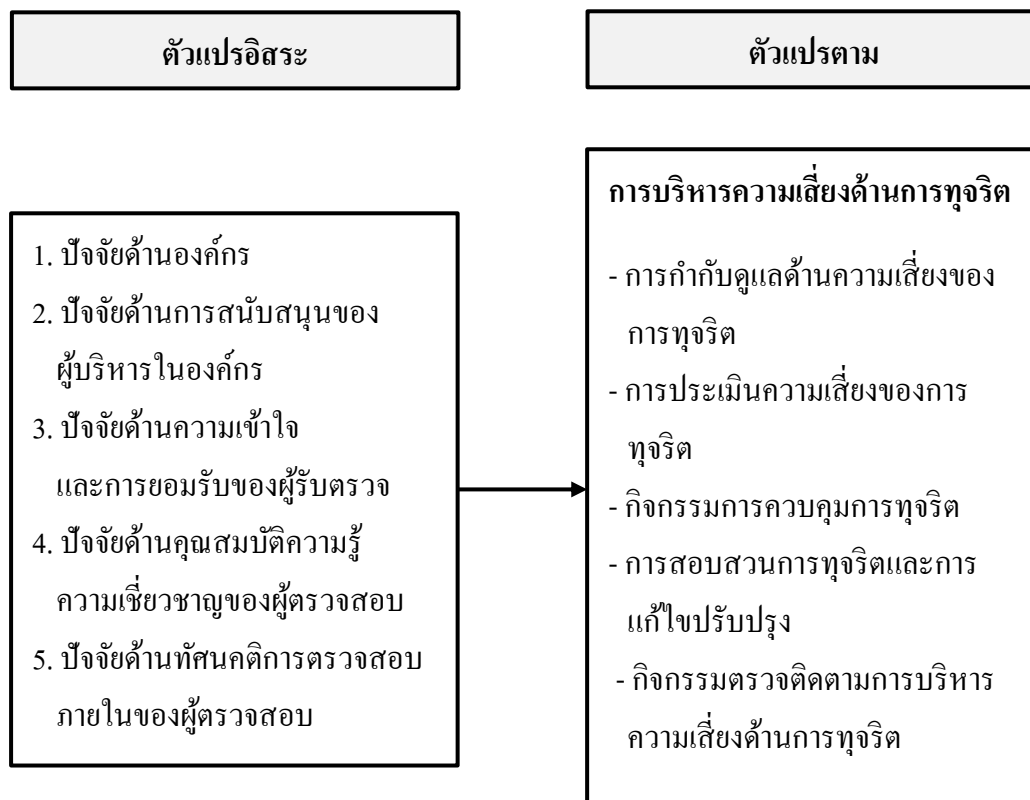
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำกับดูแลและการประเมินด้านความเสี่ยงการทุจริต
 ของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อกิจกรรมการควบคุมความเสี่ยงด้านการทุจริตของ
 ผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา ทักษะ ความรู้ ความสามารถ และส่งเสริม
 การบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้ตรวจสอบภายในเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร
 ภาครัฐและภาคเอกชน
2. เพื่อเป็นแนวทางกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางวิชาชีพตรวจสอบภายในนำไปพัฒนา
 ผู้ตรวจสอบภายในและส่งเสริมเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตในองค์กรภาครัฐ
 และภาคเอกชน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา และค้นคว้าวิจัยในการนำไปพัฒนาองค์ความรู้ในสาย
 งานวิชาชีพตรวจสอบภายในทั้งองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนให้เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต

สมมติฐานที่ 1.1 ปัจจัยด้านองค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต

สมมติฐานที่ 1.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต

สมมติฐานที่ 1.3 ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต

สมมติฐานที่ 5.5 ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 261 คน และแบ่งกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยด้านองค์กร
- 2) ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร
- 3) ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ
- 4) ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ
- 5) ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ประกอบด้วย

- 1) การกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต
- 2) การประเมินความเสี่ยงของการทุจริต
- 3) กิจกรรมการควบคุมการทุจริต
- 4) การสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง
- 5) กิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษานี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ประโยชน์ในการนำไปใช้สำหรับหน่วยงานวิชาการ นักวิชาการ นักวิจัย และผู้ที่สนใจสามารถนำไปเพิ่มเติมองค์ความรู้และเป็นกรณีศึกษาในการค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

2. ประโยชน์ในการนำไปใช้สำหรับผู้บริหารในองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทยเพื่อสนับสนุนทุกหน่วยงานในองค์กรให้เกิดความสำเร็จในการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

3. ประโยชน์การนำไปใช้สำหรับหน่วยงานตรวจสอบภายในทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาศักยภาพบุคลากร หรือการบริหารความเสี่ยงทุจริตในองค์กรเพื่อให้มีประสิทธิผลที่ดียิ่งขึ้น

4. ประโยชน์การนำไปใช้สำหรับหน่วยงานฝึกอบรม เช่น สมาคมผู้ตรวจสอบภายใน สถาบันฝึกอบรมเอกชน เป็นต้น เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารความเสี่ยงทุจริตสำหรับผู้ตรวจสอบภายในและผู้ที่เกี่ยวข้องให้เกิดประโยชน์สูงสุดยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์

การศึกษาครั้งนี้ได้นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

“ผู้บริหารงานตรวจสอบภายใน” หมายถึง บทบาทของบุคคลซึ่งอยู่ในตำแหน่งงานที่อยู่ในระดับสูง ซึ่งรับผิดชอบในการบริหารหน่วยงานตรวจสอบภายในให้มีประสิทธิผลโดยสอดคล้องกับกฎบัตรของหน่วยงานตรวจสอบภายใน และองค์ประกอบส่วนที่เป็นภาคบังคับของกรอบการปฏิบัติงานวิชาชีพตรวจสอบภายในที่เป็นสากล

“การบริหารความเสี่ยงการทุจริต” หมายถึง วิธีการในการควบคุม คณะกรรมการผู้บริหารระดับสูง เจ้าหน้าที่ทุกระดับ และผู้ตรวจสอบภายในสามารถยับยั้งการทุจริตในองค์กรได้ การป้องกันการทุจริตเป็นขั้นตอนการขจัดปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตเกิดขึ้น การยับยั้งจะเกิดขึ้นเมื่อองค์กรดำเนินการกระบวนการบริหารความเสี่ยงการทุจริต โดยมีหลักการประกอบด้วย

- 1) การกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต
- 2) การประเมินความเสี่ยงของการทุจริต
- 3) กิจกรรมการควบคุมการทุจริต
- 4) การสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง
- 5) กิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

“การทุจริต” หมายถึง การกระทำผิดกฎหมายของบุคคลหรือองค์กรในลักษณะของการฉ้อฉลหลอกลวง ปกปิด หรือทำลายความเชื่อมั่น การกระทำเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องเป็นการคุกคามโดยใช้ความรุนแรงหรือการใช้กำลังบังคับ การทุจริตอาจกระทำโดยกลุ่มบุคคลและองค์กร เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทองทรัพย์สินหรือบริการ เพื่อเลี่ยงการจ่ายเงินหรือการสูญเสียบริการ หรือเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของบุคคลหรือผลประโยชน์ทางธุรกิจ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในครั้งนี้ดำเนินตามลำดับขั้นตอน ผู้ศึกษาได้รวบรวมทฤษฎีและผลวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดประเด็นในการนำเสนอ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงสู่ปัจจัยความสำเร็จการเพิ่มมูลค่าในองค์กร
2. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้ตรวจสอบภายในต่อการบริหารความเสี่ยงการทุจริต
3. แนวคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต
4. ผลวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงสู่ปัจจัยความสำเร็จการเพิ่มมูลค่าในองค์กร

สำนักงานประกันคุณภาพ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (2561) ได้กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยง หมายถึง การจัดการความเสี่ยง ทั้งในกระบวนการในการระบุ วิเคราะห์(Risk analysis) ประเมิน (Risk assessment) ดูแล ตรวจสอบ และควบคุมความเสี่ยงที่สัมพันธ์กับกิจกรรมหน้าที่และกระบวนการทำงานเพื่อให้องค์กรลดความเสียหายจากความเสี่ยงมากที่สุดอันเนื่องมาจากภัยที่องค์กรต้องเผชิญในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือเรียกว่าอุบัติเหตุ (Accident)

องค์กรพิพิธภัณฑศาสตร์แห่งชาติ (2561) ได้กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการดำเนินงานขององค์กรที่เป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้องค์กรลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะเกิดความเสียหายให้ระดับของความเสียหายและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบโดยคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กรเป็นสำคัญ

สำนักบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2561) ได้กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยง หมายถึง การกำหนดแนวทางและกระบวนการในการบ่งชี้ วิเคราะห์ ประเมิน จัดการ และติดตามความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหน่วยงาน หรือกระบวนการดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งการกำหนดวิธีการในการบริหารและควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ผู้บริหารระดับสูงยอมรับได้

สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย (2560) ได้กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการในการระบุ ประเมิน จัดการ และควบคุมเหตุการณ์หรือสถานการณ์ไม่พึงประสงค์ที่อาจจะเกิดขึ้น เพื่อก่อให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

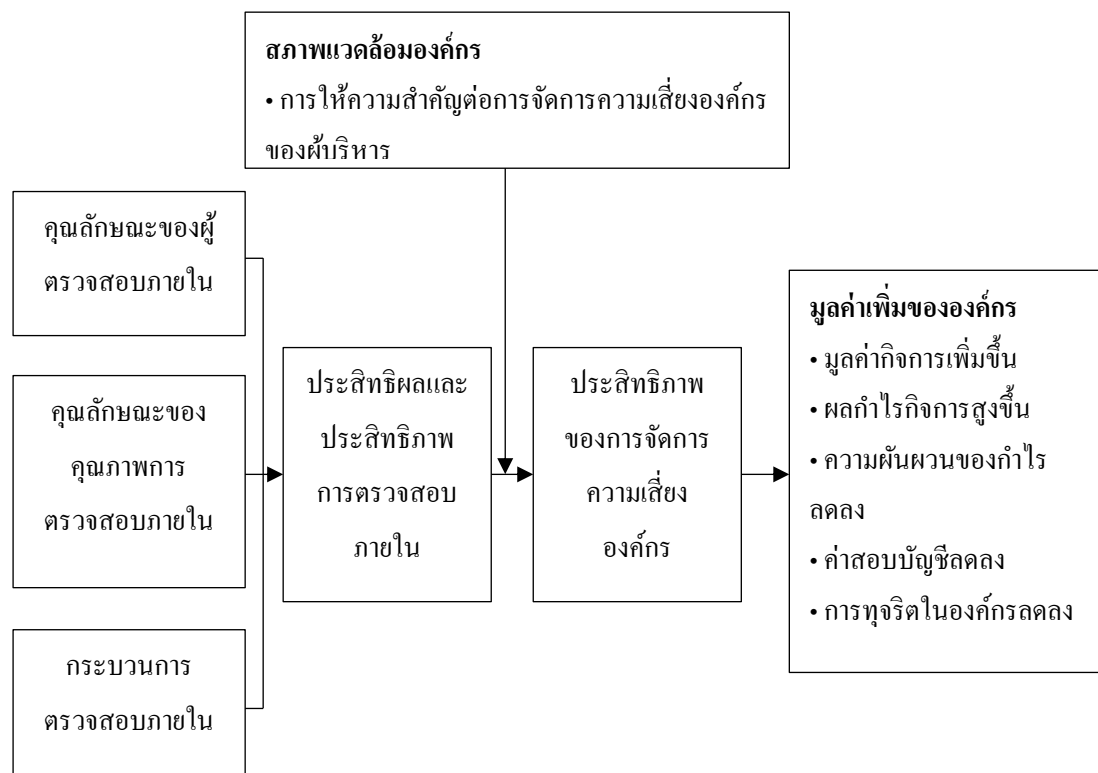
สามารถสรุปได้ว่า การบริหารความเสี่ยง เป็นแนวทางกระบวนการเพื่อจัดการกิจกรรมที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ด้วยการประเมินและวิธีการในการจัดการความเสี่ยงอย่างเชื่อมั่นที่สมเหตุสมผลเป็นที่ยอมรับในองค์กร

1. บทบาทของผู้ตรวจสอบภายในต่อการจัดการความเสี่ยงขององค์กร

วิโรจน์ สันติประภพ (2560) ได้กล่าวว่า ยุค 4.0 ที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลง ธุรกิจขนาดใหญ่จะเป็นกำลังที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าผู้ตรวจสอบภายในเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งในภาคธุรกิจและสามารถกระตุ้นให้เกิดการรับรู้ความเสี่ยง ซึ่งจะพัฒนาไปเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงได้ในทุกขั้นตอนของการทำงาน การทำหน้าที่ผู้ตรวจสอบภายในที่ดีตามหลักวิชาชีพจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงขึ้นในองค์กร ในการจัดการข้อมูลทางธุรกิจในยุค 4.0 โทณูจนาท เดือนมุลแส่น (2561) กล่าวว่า การจัดการข้อมูลที่ต้องพึ่งพาการติดต่อออนไลน์ทั้งกับลูกค้าและระหว่างธุรกิจอื่น จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะยิ่งระบบข้อมูลมีการเชื่อมต่อที่ซับซ้อนมากขึ้นเท่าใด ความเสี่ยงที่ข้อมูลจะรั่วไหลก็ยิ่งตามมามากขึ้นเท่านั้น อาจจะก่อให้เกิดการทุจริตที่มีจุดประสงค์เพื่อผลประโยชน์ทางการเงิน อีกทั้ง มอนิคลอรามิเรซ (Monica Ramirez, 2018) ยังกล่าวถึงสิ่งใดที่ผู้ตรวจสอบภายในควรนำไปตรวจสอบในปี 2561 ได้แก่ การบริหารความเสี่ยง, เทคโนโลยีไซเบอร์เทคโนโลยีการวิเคราะห์ข้อมูล, กฎหมายข้อบังคับใหม่ที่จะเกิดขึ้น และทักษะที่หลากหลาย อย่างไรก็ตามผู้ตรวจสอบภายในเองยังมีความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นโดยโนลเมน (Norman, 2018) ยังกล่าวว่า ความเสี่ยงสำหรับผู้ตรวจสอบภายในในปี 2561 ได้แก่ ตรวจสอบความเสี่ยงที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการและผู้บริหารระดับสูง, การไม่สื่อสารสิ่งที่สำคัญเมื่อมีความสำคัญ, ไม่สามารถเปลี่ยนทิศทางเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยง, ขาดทรัพยากรที่จำเป็นในการจัดการกับความเสี่ยงที่สำคัญ, เสียเวลาอันมีค่าและทรัพยากร, ตรวจสอบอดีตและไม่ใช่อนาคต, การสูญเสียสมาชิกหลักของแผนกตรวจสอบ และไม่สามารถบรรลุและรักษาความเชื่อมั่นของผู้บริหาร

การจัดการความเสี่ยงมีความสำคัญในการดำเนินงานของบริษัท โดยผู้ตรวจสอบภายในมีบทบาทสำคัญในการประเมินการจัดการความเสี่ยงขององค์กร และในปัจจุบันองค์กรต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ผู้บริหารเริ่มที่จะตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการจัดการความเสี่ยงขององค์กรมากขึ้น ดังนั้นผู้ตรวจสอบภายในจำเป็นต้องมีทักษะการวิเคราะห์ การพัฒนาแนวคิด

หลักเกณฑ์ใหม่ๆ ตลอดจนความเป็นอิสระและเที่ยงธรรมของทีมงานตรวจสอบภายในซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวเป็นปัจจัยสาเหตุที่มีความสำคัญซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน และก่อให้เกิดประสิทธิภาพของการจัดการความเสี่ยงองค์กร ซึ่งส่งผลให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่องค์กร ได้แก่ ช่วยลดงานของผู้สอบบัญชี ช่วยทำให้ค่าสอบบัญชีลดลง ช่วยในการค้นหาการทุจริตในองค์กร มีบทบาทสำคัญในกระบวนการกำกับดูแล และกระบวนการตรวจสอบไม่ได้รับกวนการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ขององค์กร เนื่องจากพบว่าคุณภาพการจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่มีโอกาสการเติบโตกำไรสูงขึ้นกว่าปกติซึ่งกิจการมีความมั่งคั่งสูงขึ้นเมื่อมีการปรับใช้ การจัดการความเสี่ยงองค์กร (สุฎีกา รักประสูติ, 2558) แสดงดังภาพประกอบที่ 2.1

ภาพประกอบที่ 2.1 กรอบแนวคิดแสดงบทบาทของผู้ตรวจสอบภายในต่อการจัดการความเสี่ยงองค์กรปัจจัยสาเหตุและผลลัพธ์

สามารถสรุปได้ว่า งานตรวจสอบภายในต่อการเพิ่มมูลค่าต่อองค์กรนั้น ด้วยหน้าที่ของการตรวจสอบภายในคือ การให้คำปรึกษา และการให้ความเชื่อมั่น จะช่วยเสริมให้องค์กรมีมูลค่า

ยิ่งขึ้น ผู้ตรวจสอบภายในควรมีทักษะความเชี่ยวชาญในความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติงาน และมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจสอบภายในต้องเข้าใจในธุรกิจ หรือองค์กรของตนเองเป็นสำคัญอย่างยิ่ง จึงจะทำให้หน้าที่ในการให้คำปรึกษา และการให้ความเชื่อมั่นต่อองค์กรประสบความสำเร็จ ทำให้องค์กรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. บริหารความเสี่ยงสู่ปัจจัยความสำเร็จการเพิ่มมูลค่าในองค์กร

วัตถุประสงค์ของบริษัทในปัจจุบันจึงเป็นการสร้างมูลค่าและมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียของกิจการให้มีค่าสูงที่สุด (Stakeholders Value Creation Maximization) โดยดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) และมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) อย่างต่อเนื่องตลอดไปเพราะผู้ที่มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ของบริษัทในปัจจุบันนั้นไม่ใช่มีแค่เพียงผู้ถือหุ้นเท่านั้น แต่ผู้ที่มีส่วนได้เสียในธุรกิจนั้นประกอบไปด้วย เจ้าของ (ผู้ถือหุ้น) เจ้าหนี้ ลูกค้า ประชาชนทั่วไป และพนักงานของบริษัท ดังนั้นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียนั้น จะทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับความพึงพอใจสูงสุด มูลค่าเพิ่มของบริษัทจึงสูงสุด (กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, 2561)

ตามมาตรฐานสากลสำหรับปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบภายใน (2560, หน้า 31) ให้นิยามศัพท์ของการเพิ่มมูลค่า (Add Value) ไว้ว่า หน่วยงานตรวจสอบภายในเพิ่มคุณค่าแก่องค์กร (และผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร) เมื่อหน่วยงานตรวจสอบดังกล่าวได้ให้ความเชื่อมั่นที่เที่ยงธรรม และเกี่ยวข้องกับประเด็นรวมทั้งมีส่วนสนับสนุนความมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพของกระบวนการกำกับดูแล การบริหารความเสี่ยง และการควบคุม

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้ตรวจสอบภายในต่อการบริหารความเสี่ยงการทุจริต

สถาบันการตรวจสอบภายใน (The Institute of Internal Auditors: IIA, 2018) ได้ให้นิยามความหมายของการตรวจสอบภายในไว้ว่า การตรวจสอบภายในเป็นกิจกรรมการให้ความเชื่อมั่นและการให้คำปรึกษาที่เป็นอิสระมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มมูลค่าและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร ช่วยให้องค์กรประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ด้วยการนำวิธีการที่มีระบบและมีระเบียบวินัยในการประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง การควบคุมและการกำกับดูแล

1. วัตถุประสงค์ ขอบเขต และหน้าที่ของงานตรวจสอบภายใน

วัตถุประสงค์ของงานตรวจสอบภายใน คือการประเมินการควบคุมขององค์กรเพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ภายใต้ค่าใช้จ่ายและการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม โดยความเสี่ยงของกิจกรรมต่าง

ๆ ภายในองค์กรจะเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดทิศทางการทำงานของกิจกรรมการตรวจสอบภายใน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการตรวจสอบภายใน ซึ่งหมายถึงการจัดแผนงาน ตรวจสอบภายในจากข้อมูลของการวิเคราะห์ความเสี่ยงขององค์กร (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย, 2548, หน้า 14)

ขอบเขตของงานตรวจสอบภายใน หมายถึง การทดสอบและการประเมินความเพียงพอ และควมมีประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายในขององค์กร และคุณภาพของการปฏิบัติงาน ทุกกิจกรรมภายในองค์กร

จากความหมายข้างต้นสามารถระบุหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายในได้ดังนี้

1) สอบทานและรายงานความเชื่อถือได้และความครบถ้วนของข้อมูลทางการเงินการปฏิบัติงาน ตลอดจนวิธีการที่ใช้ในการวินิจฉัยและวัดผลการดำเนินงาน

2) สอบทานการดำเนินงาน หรือแผนงาน เพื่อให้ทำให้ให้แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ และมีการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ และประหยัด มีกระบวนการกำกับดูแลที่ดีเหมาะสม

3) สอบทานระบบงานที่มีผลกระทบต่อการทำงานและการรายงาน ว่าได้มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน ระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

4) สอบทานความเหมาะสมของการเก็บรักษาทรัพย์สิน และทดสอบว่าทรัพย์สินนั้นมีอยู่จริง

5) ประเมินว่าการใช้ทรัพยากรขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

งานตรวจสอบภายใน คือการให้ความเชื่อมั่นการให้คำปรึกษา อย่างเที่ยงธรรมและเป็นอิสระ เพื่อเพิ่มมูลค่าและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร การตรวจสอบภายในช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ด้วยการประเมินและปรับปรุงประสิทธิผลของกระบวนการบริหารความเสี่ยง การควบคุม และการกำกับดูแลอย่างเป็นระเบียบ และเป็นระบบ (จินทนา สาขากรและคณะ, 2557, หน้า 7-1) จากกล่าวมางานตรวจสอบภายในมีการบริการ 2 ประเภท คือ การให้ความเชื่อมั่น และการให้คำปรึกษา

“การบริการให้ความเชื่อมั่น (Assurance Services) เป็นการตรวจสอบหลักฐานเป็นไปอย่างเที่ยงธรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการประเมินอย่างเป็นอิสระ ในกระบวนการบริหารความเสี่ยง การควบคุม และการกำกับดูแลขององค์กร เช่น การให้ความเชื่อมั่นทางการเงิน การปฏิบัติงาน การปฏิบัติตามกฎระเบียบความมั่นคงปลอดภัยของระบบต่าง ๆ” จากคำนิยามที่กล่าวมาข้างต้นการบริการให้ความเชื่อมั่น ประกอบด้วยการประเมินหลักฐานอย่างเที่ยงธรรมโดยผู้ตรวจสอบภายใน เพื่อให้ความเห็นหรือข้อสรุปอย่างอิสระในกระบวนการ ระบบงาน หรือเรื่องอื่น ๆ โดยผู้ตรวจสอบ

ภายในจะเป็นผู้กำหนดลักษณะและขอบเขตของภารกิจทำให้ความเชื่อมั่น ซึ่งจะมีผู้ที่เกี่ยวข้อง 3 ฝ่าย คือ

- 1) เจ้าของงานหรือผู้รับตรวจ ได้แก่ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการระบบงานหรือเรื่องอื่น ๆ
- 2) ผู้ตรวจสอบภายใน ได้แก่ บุคคลหรือกลุ่มที่ทำการประเมิน
- 3) ผู้ใช้ ได้แก่ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ใช้ผลการประเมิน

“บทบาทของผู้ตรวจสอบภายในในฐานะผู้ให้คำปรึกษา” ผู้ตรวจสอบภายในในฐานะเป็นที่ปรึกษา เป็นการทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้บริหารระดับสูงขององค์กร ในประเด็นต่าง ๆ ตามที่องค์กรต้องการและได้มีการตกลงกันระหว่างผู้ตรวจสอบภายในและผู้บริหารระดับสูง ดังนั้น ในฐานะเป็นผู้ให้คำปรึกษา ผู้ตรวจสอบภายในควรมีทักษะ ความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่อการทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้บริหารระดับสูงขององค์กร กล่าวคือ ในฐานะเป็นที่ปรึกษาจะต้องมีทักษะความรู้ในหลาย ๆ ด้านที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ และจะต้องสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว หากผู้ตรวจสอบภายในขาดความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตรวจสอบภายในไม่ควรรับงานในการให้คำปรึกษารวมถึงจะต้องอาศัยประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้การปฏิบัติการงานตรวจสอบภายในในฐานะ เป็นที่ปรึกษามีประสิทธิภาพมากที่สุด อีกนัยหนึ่งของบทบาทของที่ปรึกษาคือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขององค์กร (จันทนา สาขากรและคณะ, 2557, หน้า 7-19) ทั้งนี้ การตรวจสอบภายในภาครัฐก็ได้มีการกล่าวถึง หลักการให้คำปรึกษา (สิริลักษณ์ เทียงธรรมและคณะ, 2553, หน้า 174) ไว้ว่า การปฏิบัติตามด้านการให้คำปรึกษาของผู้ตรวจสอบภายในภาครัฐจะเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามภารกิจของรัฐได้นั้น ผู้ตรวจสอบภายในภาครัฐจะต้องทำความเข้าใจกับหลักการในการให้คำปรึกษา ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลในภาพรวม

2. มาตรฐานตรวจสอบภายในที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงการทุจริต

บทบาทของผู้ตรวจสอบภายในเกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงการทุจริต ด้วยมาตรฐานไม่ได้ระบุหน้าที่การตรวจสอบการทุจริต โดยตรงเป็นหน้าที่หลักของผู้ตรวจสอบภายใน อย่างไรก็ตามมาตรฐานสากลสำหรับการปฏิบัติงานวิชาชีพตรวจสอบภายใน 2560 ได้ระบุบทบาทหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายในที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 มาตรฐานด้านคุณสมบัติ (Attribute Standards) 1210 – ความเชี่ยวชาญ: ผู้ตรวจสอบภายในต้องมีความรู้ ทักษะ และความสามารถอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หน่วยงานตรวจสอบภายในโดยรวมแล้วต้องมีหรือได้รับความรู้ ทักษะ และความสามารถอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของหน่วยงานนั้น

1210.A2 – ผู้ตรวจสอบภายในต้องมีความรู้ความเพียงพอที่จะประเมินความเสี่ยงของการเกิดทุจริต และวิถีทางในการบริหารจัดการทุจริตขององค์กร แต่ไม่จำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญเทียบเท่ากับผู้มีหน้าที่โดยตรงในการตรวจจับและสอบสวนการทุจริต

2.2 มาตรฐานด้านคุณสมบัติ (Attribute Standards) 1220 – ความระมัดระวังในทางวิชาชีพ: ผู้ตรวจสอบภายในต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวัง และใช้ทักษะเยี่ยงผู้ตรวจสอบภายในที่มีความรู้ความสามารถและความสุขุมรอบคอบอย่างพอเหมาะสมควร อย่างไรก็ตาม ความระมัดระวังในทางวิชาชีพไม่ได้หมายความว่าความถึงการกระทำที่ปราศจากข้อผิดพลาดใด ๆ เลย

1220.A1 – ผู้ตรวจสอบภายในต้องใช้ความระมัดระวังในทางวิชาชีพ โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ที่จะเกิดข้อผิดพลาด การทุจริต หรือการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ อย่างมีนัยสำคัญ

2.3 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน (Performance Standards) 2060 – การรายงานต่อผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการ: หัวหน้าหน่วยงานตรวจสอบภายในต้องรายงานต่อผู้บริหารระดับสูง และคณะกรรมการเป็นระยะ ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ ตลอดจนการปฏิบัติงานตามแผนงานของหน่วยงานตรวจสอบภายใน รวมทั้งการปฏิบัติตามประมวลจรรยาบรรณและมาตรฐาน ในรายงานดังกล่าวต้องระบุถึงประเด็นความเสี่ยงและการควบคุมที่มีนัยสำคัญ รวมถึงความเสี่ยงจากการทุจริต ประเด็นการกำกับดูแล และเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้บริหารระดับสูงและ/หรือคณะกรรมการจำเป็นต้องให้ความสนใจ

2.4 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน (Performance Standards) 2120 – การบริหารความเสี่ยง: หน่วยงานตรวจสอบภายในต้องประเมินความมีประสิทธิภาพและมีส่วนช่วยในการปรับปรุงกระบวนการบริหารความเสี่ยง

2120.A2 - หน่วยงานตรวจสอบต้องประเมินความเป็นไปได้ของการเกิดการทุจริต และองค์กรจัดการกับความเสี่ยงจากการทุจริตอย่างไร

บทบาทหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายในไม่ได้คาดหวังต้องเชี่ยวชาญเยี่ยงผู้ตรวจจับและการตรวจสอบการทุจริตนั้น ทั้งนี้ ศิลปพร ศรีจันเพชร (2548. หน้า 58) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายในต่อการบริหารความเสี่ยงการทุจริตว่า การตรวจสอบการทุจริตไม่ใช่ภารกิจหลักของผู้ตรวจสอบภายใน แต่ผู้ตรวจสอบควรมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจสอบ และประเมินความเสี่ยงของการควบคุมว่าสามารถควบคุมและป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดการทุจริตได้หรือไม่ถ้าผู้ตรวจสอบค้นพบจุดอ่อนของการควบคุมภายในซึ่งอาจนำไปสู่การทุจริต ผู้ตรวจสอบต้องทดสอบเพิ่มเติมเพื่อยืนยันหรือจัดข้อสงสัยเกี่ยวกับการทุจริตนั้น

แนวทางการตรวจสอบและป้องกันการทุจริตภาครัฐ ได้กล่าวถึงบทบาทการตรวจสอบภายในว่า หน่วยตรวจสอบภายในย่อมได้รับการคาดหวังจากผู้บริหารขององค์กรในการให้

ข้อเสนอแนะหรือจัดหาหลักประกันหรือมาตรการการควบคุม ป้องกันการก่อการทุจริตที่มีประสิทธิผล แก่องค์กร โดยผู้ตรวจสอบภายในต้องสามารถระบุความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตขององค์กร และสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารขององค์กร ว่าองค์กรมีระบบการควบคุมหรือมาตรการที่สามารถบริหารความเสี่ยงนั้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้ตรวจสอบภายในควรทบทวน/สอบทานความเสี่ยงและการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรว่าสามารถหรืออยู่ในความพร้อมที่จะบริหารความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในองค์กรได้ งานตรวจสอบภายในเป็นตัวจักรสำคัญตัวหนึ่งขององค์กร ในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร เนื่องจากผู้บริหาร หรือคณะกรรมการบริหารเป็นผู้ให้ความเห็นชอบในกฎ ระเบียบ หน้าที่ความรับผิดชอบการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน ซึ่งรวมทั้งแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบประจำปีด้วย ดังนั้น ผู้บริหารหรือคณะกรรมการผู้บริหารพึงตระหนักและกำหนดให้ผู้ตรวจสอบภายในให้ความสำคัญในการสอบทานการทุจริต รวมถึงการประเมินความเสี่ยงอันจะเกิดจากการทุจริตในองค์กร และรายงานให้ผู้บริหารทราบทันที อย่างไรก็ตามผู้บริหารต้องกำหนดนโยบายในการกำกับดูแลเรื่องเกิดการเกิดทุจริตในองค์กรให้ชัดเจนและให้การสนับสนุนในการเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และเครื่องมือ ต่าง ๆ รวมทั้งงบประมาณในการช่วยปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายในด้วย (สำนักกำกับและพัฒนาการตรวจสอบภาครัฐกรมบัญชีกลาง, 2556 หน้า 12)

3. การตรวจสอบช่วยสนับสนุนการบริหารงานในองค์กร

ตรวจสอบภายในภาครัฐกล่าวว่า การตรวจสอบในภาคราชการไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบภายในหรือการตรวจสอบภายนอก เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการสนับสนุนให้เกิดการบริหารกิจการที่ดีในส่วนราชการ โดยการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานและความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เปรียบเทียบกับทรัพยากรที่รัฐบาลได้ลงทุนไปกับผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับบทบาทของผู้ตรวจสอบอาจสามารถสนับสนุนการบริหารงานของส่วนราชการได้ใน ๓ มิติ กล่าวคือ (สำนักกำกับและพัฒนาการตรวจสอบภาครัฐกรมบัญชีกลาง, 2556 หน้า 11)

3.1 มิติภายใน

ผู้ตรวจสอบสามารถตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน / นโยบายต่าง ๆ ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด ผลสัมฤทธิ์ตลอดจนผลลัพธ์ที่ได้เป็นอย่างไร เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาการตัดสินใจของผู้บริหารได้

3.2 มิติภายนอก

ผู้ตรวจสอบสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรในภาพรวมว่าบรรลุตามแผนและเป้าหมายที่วางไว้หรือมีการปฏิบัติถูกต้องตามกฎ ระเบียบ หรือกฎหมายที่วางไว้เพียงใดมีความ

โปร่งใส ปราศจากการทุจริตและการใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด สามารถชี้แจงตอบข้อสงสัยของสังคมได้

3.3 มิติการคาดการณ์ในอนาคต

ผู้ตรวจสอบต้องมีความรู้ความสามารถในการพิจารณาวิเคราะห์ดูแนวโน้มหรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กรในอนาคต ซึ่งผู้ตรวจสอบสามารถใช้กลไกหรือเครื่องมือของการตรวจสอบ เช่น การตรวจสอบทางการเงิน (Financial Audit) การตรวจสอบการดำเนินงาน (Performance Audit) การตรวจสอบการสืบสวน (investigation Audit) รวมทั้งการให้บริการคำปรึกษาต่าง ๆ กลไกเหล่านี้จะเป็นปัจจัยเสริมให้ผู้ตรวจสอบสามารถวิเคราะห์ถึงแนวโน้มหรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตของการดำเนินงาน

4. ความพยายามในการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบจากการทุจริต

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กล่าวถึงความพยายามในการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบจากการทุจริต ดังนี้ (สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2561, ออนไลน์)

4.1 ระบบการกำกับดูแลองค์กร (Corporate Governance) ที่ดีมีประสิทธิภาพ

การกำกับดูแลที่ดีต้องมีการสร้างสมดุลของอำนาจอย่างเหมาะสมระหว่างคณะกรรมการบริษัทและฝ่ายบริหาร และให้ความสำคัญในเรื่องของความซื่อสัตย์ (Integrity) ความมีอิสระ (Independence) ความโปร่งใส (Transparency) และความรับผิดชอบ (Accountability) การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีประสิทธิภาพ นอกจากจะทำให้กิจการมีระบบการบริหารและการจัดการที่ดีมีคุณภาพแล้ว ยังสามารถป้องกันการทุจริตประพฤติกมิชอบได้บ้าง โดยเฉพาะการทุจริตที่เกิดจากผู้บริหารระดับสูงและผู้บริหาร

4.2 ความรับผิดชอบของผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความรับผิดชอบในการป้องกันและตรวจพบการทุจริตและข้อผิดพลาดโดยการนำระบบบัญชีและระบบการควบคุมภายในที่เพียงพอมาใช้อย่างต่อเนื่อง ระบบดังกล่าวจะลดโอกาสการทุจริตและข้อผิดพลาดแต่ไม่สามารถจัดการทุจริตและข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งหมด ในองค์ประกอบการควบคุมภายในที่ดีจึงเน้นองค์ประกอบในเรื่องสภาพแวดล้อมการควบคุมส่วนที่สำคัญที่สุดคือ ผู้บริหารทุกระดับตั้งแต่ระดับล่าง ระดับกลาง ระดับสูง ต้องทำเป็นตัวอย่างในเรื่องการมีความซื่อสัตย์ มีจริยธรรม และจรรยาบรรณ

4.3 การบริหารความเสี่ยง

เป็นกระบวนการที่จะทำให้องค์กรไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร และบุคคลอื่นๆ ขององค์กรสามารถระบุถึงเหตุการณ์ความไม่แน่นอนต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อองค์กร เพื่อหา

มาตรการตอบสนองและจัดการความเสี่ยงเหล่านั้นให้อยู่ภายในกรอบระดับที่ยอมรับได้ว่าจะไม่มีผลกระทบรุนแรงต่อการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ภายใต้กระบวนการบริหารความเสี่ยงมีกระบวนการที่สำคัญในการระบุถึงปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ รวมทั้งการประเมินผลกระทบจากความเสี่ยงนั้นๆ การพิจารณาถึงกิจกรรมการควบคุม รวมถึงกระบวนการติดตามผลการควบคุมภายในและวิธีการตอบสนองความเสี่ยง ซึ่งรวมถึงการติดตามประเมินผลความสามารถในการป้องกันและค้นหารายการทุจริต ข้อผิดพลาดและการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ

4.4 ระบบการควบคุมภายใน

เป็นระบบที่ผู้บริหารสร้างและจัดให้มีขึ้นเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและลดความเสี่ยงจากลักษณะธุรกิจ ระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม ย่อมประกอบด้วย การควบคุมทั้งในด้านการป้องกัน (Preventive Control) และการตรวจสอบ (Detective Control) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการลดโอกาสและแรงจูงใจในการกระทำมิชอบและการทุจริตให้น้อยลง การสร้างระบบการควบคุมภายในที่ดี ควรมีหลักเกณฑ์การแบ่งแยกหน้าที่ การแบ่งแยกหน้าที่การทำงานระหว่างพนักงานเป็นหลักเบื้องต้นที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบบการควบคุมภายในที่ดี เช่น คนสั่งจ่ายกับคนอนุมัติสั่งจ่ายและคนจ่ายเช็คได้มีการแยกออกจากกัน นอกจากนี้ ในระบบการควบคุมภายในที่ดี ย่อมมีกระบวนการติดตามประเมินผล หากกระบวนการดังกล่าวมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารย่อมจะได้รับการรายงานและรับทราบถึงสาเหตุของข้อบกพร่องหรือสถานการณ์ที่ไม่ชอบมาพากลได้ทันที รวมทั้งสามารถปรับปรุงระบบในเชิงป้องกันได้อย่างเหมาะสมในการประเมินผลระบบการควบคุมภายในดังกล่าว ฝ่ายตรวจสอบภายในมักเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของกระบวนการ

4.5 การคัดเลือกบุคลากร

การคัดเลือกบุคลากรต้องมีการตรวจสอบประวัติรวมถึงการตรวจสอบประวัติการก่ออาชญากรรมหรือการกระทำผิดทางด้านจรรยาบรรณสำหรับตำแหน่งงานที่สำคัญๆ

4.6 การตรวจสอบระหว่างกัน

องค์กรควรวางกระบวนการทำงานที่สามารถทำให้เกิดการตรวจสอบระหว่างพนักงานในองค์กรกับบุคคลภายนอกองค์กร หรือระหว่างพนักงานด้วยกันเองได้ จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตได้ และลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริต เพราะหากจะกระทำการทุจริตต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลหลายคนหรือหลายกลุ่ม

4.7 มีข้อบังคับทางจรรยาบรรณ ความประพฤติ เป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงนโยบายและแนวทางปฏิบัติงานที่ชัดเจน

4.8 การที่องค์กรมีกฎข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติทางด้านจรรยาบรรณ ทำให้ทราบว่าสิ่งใดควรปฏิบัติหรือสิ่งใดไม่ควรปฏิบัติ

4.9 แนวทางการปฏิบัติงานของผู้บริหาร

องค์กรควรกำหนดข้อบังคับทางวินัย รวมถึงกระบวนการสื่อสารในเรื่องการกระทำ ความผิดโดยเจตนาของผู้บริหารและพนักงานในองค์กรอย่างชัดเจน พนักงานทุกคนควรจะได้รับทราบถึงบทลงโทษทางวินัยที่เกิดขึ้นหากมีการกระทำการทุจริต รวมทั้งทัศนคติอย่างแรงกล้าของผู้บริหารในการต่อต้านการทุจริต จะช่วยทำให้คนในองค์กรลดการกระทำผิดลงได้อย่างมาก

สามารถสรุปได้ว่า บทบาทของผู้ตรวจสอบภายในต่อการบริหารความเสี่ยงการทุจริต ผู้ตรวจสอบภายในต้องมีความรู้ ทักษะ ที่จะสามารถชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงในการทุจริต การบ่งชี้เหตุ ความเป็นไปได้ที่จะก่อให้เกิดการทุจริต รวมถึงความคาดหวังต่อหน่วยงานตรวจสอบภายในกับการ ให้สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าการทุจริตที่อาจจะเกิดขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยประเมินระบบการ ควบคุมภายในขององค์กรเพื่อการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบจากการทุจริต สิ่งเหล่านี้ผู้ ตรวจสอบภายในต้องมีการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถอันจำเป็นที่จะสามารถปฏิบัติในการ ตรวจสอบภายในตามความคาดหวังของผู้บริหารระดับสูงและ/หรือคณะกรรมการ รวมถึงหัวหน้า หน่วยงานตรวจสอบภายใน ต้องส่งเสริมการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถของผู้ตรวจสอบ ภายในอย่างต่อเนื่อง

แนวคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

คณะกรรมการการของประเทศสหรัฐอเมริกา (COSO: Committee of Sponsoring of the Treadway Commission) ได้ปรับปรุงคู่มือการบริหารความเสี่ยงการทุจริต (2560) ที่สถาบันผู้สอบ บัญชีสหรัฐฯ (AICPA) สถาบันผู้ตรวจสอบภายในสากล (IIA) และสถาบันผู้สืบสวนสอบสวนการ ทุจริตสากล (ACFE) ที่ได้จัดทำให้ชื่อเรื่อง การบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการทุจริตของธุรกิจเชิง ปฏิบัติ เมื่อ พ.ศ. 2551 (ศิวัรักษ์ พินิจารมณ, 2560, หน้า 3) ด้วยการจัดการความเสี่ยงการทุจริตตาม หลักการที่กำหนดเป็นการแนะนำวิธีการในการควบคุม คณะกรรมการ ผู้บริหารระดับสูง เจ้าหน้าที่ ทุกระดับ และผู้ตรวจสอบภายในสามารถยับยั้งการทุจริตในองค์กรได้ การป้องกันการทุจริตคือ ขั้นตอนการขจัดปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตเกิดขึ้นการยับยั้งจะเกิดขึ้นเมื่อองค์กรดำเนินการ กระบวนการบริหารความเสี่ยงการทุจริตที่

- 1) การกำกับดูแลอย่างเข้มงวดกระบวนการทุจริต
- 2) สร้างวัฒนธรรมการป้องกันการทุจริตที่โปร่งใสและมีเสียง
- 3) มีการประเมินความเสี่ยงจากการทุจริตอย่างละเอียดเป็นระยะ ๆ
- 4) ออกแบบนำไปใช้และบำรุงรักษาเชิงป้องกันและกระบวนการและขั้นตอนการ

ควบคุมการทุจริตของนักสืบ

5) คำเนินการอย่างรวดเร็วเพื่อตอบสนองต่อข้อกล่าวหาเรื่องการทุจริต รวมถึงการดำเนินการที่เหมาะสมกับบุคคลเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด

โดยนำความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างหลักการทั้งสองชุดนี้ คือหลักการกรอบ COSO 2013 ในปี 2013 (องค์การพิจารณาศักยภาพในการประเมินความเสี่ยงในการบรรลุวัตถุประสงค์) และหลักการบริหารความเสี่ยงในการทุจริต (องค์การมีการประเมินความเสี่ยงในการทุจริต) รายละเอียดตามตารางที่ 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง 2013 COSO Framework 5 องค์ประกอบและ 17 หลักการควบคุมภายในและหลักการจัดการความเสี่ยงในการทุจริต 5 ข้อ

ส่วนประกอบและหลักการของ COSO Framework		หลักการบริหารความเสี่ยงในการทุจริต
ควบคุม สิ่งแวดล้อม	องค์กรแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในความซื่อสัตย์และคุณค่าทางจริยธรรม	1. องค์กรจัดตั้งและสื่อสารโปรแกรมการบริหารความเสี่ยงซึ่งแสดงออกถึงความคาดหวังของคณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารระดับสูงถึงความมุ่งมั่นในคุณค่าของคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต
	คณะกรรมการแสดงให้เห็นถึงความเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการและการควบคุมดูแลการพัฒนาและการควบคุมภายใน	
	การจัดการกำหนดด้วยการกำกับดูแลของคณะกรรมการ, โครงสร้าง, สายรายงาน, และเจ้าหน้าที่และความรับผิดชอบที่เหมาะสมในการแสวงหาวัตถุประสงค์	
	องค์กรแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการดึงดูดพัฒนาและรักษาไว้บุคลากรที่มีความสามารถสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	
	องค์กรถือความรับผิดชอบต่อการควบคุมภายในของตนความรับผิดชอบในการแสวงหาวัตถุประสงค์	

ส่วนประกอบและหลักการของ COSO Framework		หลักการบริหารความเสี่ยงในการทุจริต
การประเมินความเสี่ยง	องค์กรมีการระบุวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนเพื่อให้สามารถระบุและประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ได้	2. องค์กรทำการประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริตเพื่อระบุชนิดของการทุจริต รวมทั้งความเสี่ยงที่การทุจริตชนิดนั้นจะเกิดขึ้น โดยพิจารณาโอกาสและผลกระทบ ตลอดจนประเมินกิจกรรมการควบคุมที่มีอยู่ และดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดความเสี่ยงที่เหลืออยู่
	องค์กรจะระบุความเสี่ยงต่อความสำเร็จของวัตถุประสงค์ทั่วทั้งองค์กรและวิเคราะห์ความเสี่ยงเป็นพื้นฐานในการกำหนดความเสี่ยงที่ควรได้รับการจัดการ	
	องค์กรพิจารณาศักยภาพในการทุจริตในการประเมินความเสี่ยงต่อความสำเร็จของวัตถุประสงค์	
	องค์กรมีการระบุและประเมินการเปลี่ยนแปลงที่อาจส่งผลกระทบต่อระบบการควบคุมภายในอย่างมีนัยสำคัญ	
กิจกรรมควบคุม	องค์กรเลือกและพัฒนากิจกรรมการควบคุมซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายตามระดับที่ยอมรับได้	3. องค์กรเลือก พัฒนา และนำกิจกรรมการควบคุมไปใช้เกี่ยวกับการป้องกันและการตรวจจับ เพื่อลดความเสี่ยงจากเหตุการณ์ทุจริตที่อาจเกิดขึ้น หรือไม่ถูกตรวจจับได้อย่างทันเวลา
	องค์กรดำเนินการกิจกรรมการควบคุมโดยใช้นโยบายที่กำหนดสิ่งที่คาดหวังและวิธีการที่นานโยบายเข้าสู่การปฏิบัติ	
	องค์กรเลือกและพัฒนากิจกรรมการควบคุมทั่วไปเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์	
สารสนเทศและการสื่อสาร	องค์กรได้รับหรือสร้างและใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพเพื่อสนับสนุนการทำงานขององค์กรประกอบอื่น ๆ ของระบบการควบคุมภายใน	4. องค์กรจัดให้มีกระบวนการสื่อสารเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดการทุจริต และประสานงานในเรื่องการสอบสวน

ส่วนประกอบและหลักการของ COSO Framework		หลักการบริหารความเสี่ยงในการทุจริต
	องค์กรมีการสื่อสารข้อมูลภายในรวมถึงวัตถุประสงค์และความรับผิดชอบในการควบคุมภายในที่จำเป็นต่อการสนับสนุนการดำเนินงานของการควบคุมภายใน	ตลอดจนการแก้ไข เพื่อให้มีการรายงานการทุจริตอย่างเหมาะสมและทันเวลา
	องค์กรสื่อสารกับบุคคลภายนอกในเรื่องที่มีผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรประกอบอื่น ๆ ของระบบการควบคุมภายใน	
กิจกรรมการตรวจสอบ	องค์กรจะเลือกพัฒนาและดำเนินการประเมินผลอย่างต่อเนื่องและ / หรือแยกต่างหากเพื่อให้แน่ใจว่าองค์ประกอบของการควบคุมภายในมีอยู่และทำงานได้หรือไม่	5. องค์กรเลือก พัฒนาและใช้การประเมินเป็นประจำเพื่อให้อุ่นใจว่าหลักการทั้ง 5 ของโปรแกรมการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตมีอยู่และเกิดผลในเชิงปฏิบัติ
	องค์กรประเมินและสื่อสารข้อบกพร่องในการควบคุมภายในอย่างทันท่วงทีกับฝ่ายต่างๆที่รับผิดชอบในการดำเนินการแก้ไขซึ่งรวมถึงผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการตามความเหมาะสม	ตลอดจนมีการสื่อสารข้อบกพร่องอย่างทันเวลาต่อผู้ที่รับผิดชอบในการแก้ไขปรับปรุง รวมทั้งผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการบริษัทด้วย

1. หลักการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

หลักการที่ 1 การกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต (Fraud Risk Governance)

การกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริตเป็นองค์ประกอบที่เชื่อมต่อการกำกับการกำกับการกำกับดูแลขององค์กรและสภาพแวดล้อมในการควบคุมภายใน การกำกับดูแลขององค์กรแสดงลักษณะที่คณะกรรมการบริษัทและฝ่ายบริหารได้ปฏิบัติภารกิจในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดี การรายงานและการแสดงออกถึงความรับผิดชอบทางด้านกฎหมายต่อผู้มีส่วนได้เสีย ส่วนสภาพแวดล้อมในการควบคุมภายในช่วยสร้างวินัยที่สนับสนุนการประเมินความเสี่ยงต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

หลักการที่ 2 การประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริต (Fraud Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นกระบวนการที่เคลื่อนไหวและต่อเนื่องในการระบุและประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริตขององค์กร การประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริตนี้ทำให้เห็นความเสี่ยงของการตกแต่งรายงานทางการเงิน หรือที่ไม่ใช่รายงานทางการเงิน การนำทรัพย์สินไปใช้อย่างไม่เหมาะสม และการกระทำผิดกฎหมาย (รวมทั้งคอร์รัปชัน) แนวทางนี้สามารถนำไปใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องตามความจำเป็น ตามความซับซ้อน และตามลักษณะที่กำหนดเป็นเป้าหมายขององค์กร การบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตไม่เพียงเชื่อมต่อกับองค์ประกอบของกรอบโครงสร้าง COSO ในเรื่องการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน แต่ยังเชื่อมต่อกับเฉพาะกับหลักการที่ 8 ของกรอบโครงสร้าง COSO 2013 ด้วย

หลักการที่ 3 กิจกรรมการควบคุมการทุจริต (Fraud Control Activity)

กิจกรรมการควบคุมการทุจริตเป็นการกระทำที่จัดตั้งขึ้น โดยผ่านนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่ช่วยให้มั่นใจว่าแนวทางของฝ่ายบริหารในการลดความเสี่ยงด้านการทุจริตเกิดขึ้นในเชิงปฏิบัติ กิจกรรมการควบคุมการทุจริตเป็นระเบียบปฏิบัติหรือกระบวนการที่มีเจตนาเฉพาะเพื่อป้องกันการเกิดขึ้นของการทุจริต หรือตรวจจับได้อย่างรวดเร็วเมื่อเกิดการทุจริตขึ้น

กิจกรรมการควบคุมการทุจริตโดยทั่วไปอาจมองได้ว่าเป็นทั้งส่วนที่ใช้ป้องกัน (ออกแบบเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ทุจริตหรือรายการที่จะนำไปสู่การทุจริต) หรือส่วนที่ใช้ตรวจจับ (ออกแบบเพื่อให้สามารถค้นพบเหตุการณ์หรือรายการทุจริตหลังผ่านกระบวนการขั้นต้นที่นำไปสู่การทุจริต) การเลือก พัฒนา นำมาใช้ และตรวจติดตามกิจกรรมการควบคุมเพื่อการป้องกันและตรวจจับการทุจริตเป็นส่วนสำคัญของการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต กิจกรรมการควบคุมการทุจริตเป็นเอกสารที่กำหนดวิธีปฏิบัติและผู้รับผิดชอบในการระบุความเสี่ยงและชนิดของการทุจริต กิจกรรมการควบคุมการทุจริตจึงเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของการควบคุมภายใน

หลักการที่ 4 การสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง (Fraud Investigation and Corrective Action)

กิจกรรมการควบคุมปรกติไม่สามารถให้ความมั่นใจในเรื่องการทุจริตได้อย่างเต็มที่ ผลคือ คณะกรรมการฯ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำกับดูแลควรพิจารณาเพิ่มความมั่นใจโดยการพัฒนาและนำมาใช้ซึ่งระบบที่มีการสอบสวนอย่างเป็นความลับ มีความรวดเร็ว บุคลากรมีความรู้ความสามารถและมีการสอบสวนเพื่อหาข้อสรุปเมื่อมีการละเมิดหรือการกล่าวหาเกี่ยวกับการกระทำผิดหรือการทุจริต ประโยชน์ที่ได้จากการสอบสวนยังช่วยให้องค์กรสามารถปรับปรุงเพื่อ

เพิ่มโอกาสในการเรียกทรัพย์สินที่เสียไปคืนมา ลดความเสี่ยงในด้านพิธีการทางกฎหมายหรือข้อเสียหายโดยการจัดตั้งและจัดเตรียมแผนอย่างระมัดระวัง

หลักการที่ 5 กิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต (Fraud Risk Management Monitoring Activities)

หลักการที่ 5 ของการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเกี่ยวกับการตรวจติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตทั่วทั้งองค์กร กิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตถูกใช้เพื่อให้อย่างมั่นใจว่า หลักการแต่ละหลักการของการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตมีอยู่และเกิดผลในเชิงปฏิบัติตามที่ได้ออกแบบมาและยังสามารถระบุการเปลี่ยนแปลงเมื่อเกิดความจำเป็นได้อย่างทันที่

องค์การใช้การประเมินผลแบบเป็นประจำและแบบเป็นระยะ หรือผสมผสานกันทั้งสองแบบสำหรับกิจกรรมตรวจติดตามการทุจริตเช่นเดียวกันกับกิจกรรมตรวจติดตามของ COSO 2013 การประเมินโปรแกรมการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตแบบเป็นประจำจะกระทำภายใต้กระบวนการดำเนินงานทางธุรกิจในระดับต่าง ๆ ทำให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัย ในเชิงเปรียบเทียบ การประเมินแบบเป็นระยะ ขอบเขตและระยะเวลาขึ้นกับปัจจัยต่าง ๆ รวมทั้งผลที่เกิดจากการประเมินแบบเป็นประจำด้วย

2. ประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นกับการนำแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านทุจริตไปใช้

2.1 คณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบ

คณะกรรมการที่ปฏิบัติหน้าที่ดีและเหมาะสมจะหารือกับผู้บริหารระดับสูงในเรื่องการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตขององค์กรและกำกับดูแลตามความจำเป็น ผู้บริหารระดับสูงที่มีความรับผิดชอบในการออกแบบและนำมาใช้ซึ่งโปรแกรมการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต รวมทั้งการแสดงความมุ่งมั่นในการสร้างให้เกิดเป็นวัฒนธรรมทั่วทั้งองค์กร คณะกรรมการฯจัดตั้งนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่อธิบายว่าคณะกรรมการทำการกำกับดูแลอย่างไร รวมทั้งความคาดหวังของคณะกรรมการในเรื่องคุณค่าของความซื่อตรงและจริยธรรม ความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อผลการนำโปรแกรมการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตมาใช้ในเชิงปฏิบัติด้วย ผู้บริหารระดับสูงต้องรายงานคณะกรรมการฯถึงความเสี่ยงที่ยังคงเหลืออยู่จากผลการประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริตเช่นเดียวกับการทุจริตที่เกิดขึ้นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดขึ้น คณะกรรมการจะซักถามฝ่ายบริหารอย่างเข้มข้นถ้ามีความจำเป็น โดยการหาข้อมูลจากผู้ตรวจสอบภายใน ผู้สอบบัญชี ผู้ประเมินจากภายนอก ที่ปรึกษาทางกฎหมาย และใช้ประโยชน์จากแหล่งข้อมูลเหล่านี้ในการสอบสวนประเด็นที่เกิดขึ้น

2.2 ผู้บริหารระดับสูง

ผู้บริหารระดับสูงประเมิน โปรแกรมการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเปรียบเทียบกับแนวทางการบริหารความเสี่ยงโดยเน้นว่า องค์กรนำหลักการทั้ง 5 ของแนวทางนี้มาใช้สนับสนุน โปรแกรมการบริหารความเสี่ยงอย่างไร ยิ่งไปกว่านั้น ยังประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริตของ องค์กรเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามหลักการที่ 8 ตามกรอบโครงสร้างของ COSO 2013

2.3 ฝ่ายบริหารและบุคลากร

ฝ่ายบริหารและบุคลากรอื่น ๆ ร่วมกันพิจารณาว่า การปฏิบัติตามความรับผิดชอบใน แนวทางนี้ รวมทั้งการหารือกับผู้บริหารระดับสูงเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งในการควบคุมการทุจริตได้ ดำเนินการไปอย่างไร ยิ่งกว่านั้นควรพิจารณาด้วยว่า การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบันมีผลกระทบต่อ หลักการที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเช่นเดียวกับหลักการที่ 8 ของกรอบโครงสร้าง COSO 2013 อย่างไร

2.4 ผู้ตรวจสอบภายใน

ผู้ตรวจสอบภายในสอบทานแผนการตรวจสอบเพื่อดูว่าแผนนั้นถูกวางอยู่บนพื้นฐาน ของโปรแกรมการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตและมีการเชื่อมต่อกับแนวทางข้างต้นอย่างไร ผู้ ตรวจสอบภายในจะสอบทานแนวทางนี้และพิจารณาผลกระทบที่เป็นไปได้จากการเปลี่ยนแปลง โปรแกรมการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตที่อาจมีผลต่อแผนการตรวจสอบ การประเมินผล การรายงานการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตและระบบควบคุมภายในขององค์กร

2.5 ผู้สอบบัญชี

ในหลายสถานการณ์ ผู้สอบบัญชีให้บริการตรวจสอบหรือสอบทานประสิทธิผลของ การควบคุมภายในเกี่ยวกับรายงานทางการเงินให้กับลูกค้านอกเหนือจากการให้บริการสอบบัญชี ตามปกติ กรอบโครงสร้างของ COSO 2013 เสนอแนะหลักการที่ 8: องค์กรได้พิจารณาโอกาสที่จะ เกิดการทุจริตในการประเมินความเสี่ยงเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ผู้สอบบัญชีจึงสามารถประมาณ หลักการข้างต้นที่องค์กรนำมาปฏิบัติโดยใช้แนวทางนี้เช่นกัน

2.6 ผู้ที่มีวิชาชีพเกี่ยวกับองค์กร

ผู้ที่มีวิชาชีพเกี่ยวกับองค์กรอื่น ๆ ที่เสนอแนวทางเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านการทุจริตมา ใช้ในการปฏิบัติงานการรายงานและปฏิบัติตามมาตรฐานต่าง ๆ อาจใช้แนวทางนี้ในเชิงเปรียบเทียบ การพิจารณาหาความแตกต่างและทำให้เกิดความสอดคล้องของแนวทางที่ไปในทำนองเดียวกันจะ ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์

2.7 สถาบันการศึกษา

แนวความคิดและทฤษฎีต่าง ๆ อาจพบได้ในหลักสูตรทั่วไปที่ใช้สอนในมหาวิทยาลัย โดยสมมุติฐานที่ว่าแนวทางนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

สามารถสรุปได้ว่า การบริหารความเสี่ยงการทุจริต สามารถนำไปใช้กับองค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรไม่แสวงหากำไร หรืออุตสาหกรรมต่าง ๆ แต่ละขนาด ทุกองค์กรสามารถนำหลักการบริหารความเสี่ยงการทุจริตสามารถนำไปปรับใช้ได้ เพื่อยับยั้งการทุจริตในเรื่องการตกแต่งข้อมูลทางการเงิน การตกแต่งข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงิน การใช้ทรัพย์สินอย่างไม่เหมาะสม รวมถึงการกระทำผิดกฎหมายหรือการคอร์รัปชัน ผู้ตรวจสอบภายในยังต้องมีทักษะความเชี่ยวชาญการบริหารความเสี่ยงการทุจริตที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและการให้ความเชื่อมั่น ด้วยการประเมินความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ และสามารถให้คำแนะนำจากการบ่งชี้ให้เห็นถึงการทุจริตในองค์กร เพื่อให้้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน และบทบาทของหน้าที่ที่ตรวจสอบภายในต่อการตรวจสอบการป้องกันการทุจริต ดังนั้นจึงมีความสนใจศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รายละเอียดงานวิจัยดังนี้

โรสริน ภาวะเวช (2549) ได้ศึกษา ปัจจัยด้านองค์กรที่มีผลต่อคุณภาพของงานตรวจสอบภายในมุมมองของผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านองค์กรที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของงานตรวจสอบภายใน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากคณะกรรมการตรวจสอบ และปัจจัยด้านความพร้อม ความเข้าใจ และการยอมรับของหน่วยงานที่รับการตรวจสอบ และการยอมรับผลงานของผู้ตรวจสอบภายใน โดยผู้สอบบัญชี โดยปัจจัยด้านการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมีผลกระทบต่อคุณภาพของงานตรวจสอบภายในมากที่สุด

พรพิมล นิลจันทร์ (2549) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาชีพตรวจสอบภายในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า สถานภาพการทำงาน ประสบการณ์ในตำแหน่ง อัตรากำลัง ความสนใจของผู้บริหารระดับสูง และการจัดเตรียมเอกสารมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาชีพตรวจสอบภายใน

ปริชาติ รังสิมาอรุณ (2556) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในของนายทหารตรวจสอบภายในประจำส่วนราชการ กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า ปัจจัยการดำเนินงานตรวจสอบภายใน ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในของนายทหารตรวจสอบภายใน ประจำส่วนราชการกองบัญชาการกองทัพไทย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร ปัจจัยด้านความพร้อมของระบบสารสนเทศ ปัจจัยด้านความรู้ทักษะ และมนุษยสัมพันธ์ของผู้ตรวจสอบภายใน ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานตรวจสอบภายในกับหน่วยงานอื่น

ภคพล สุนทรโรจน์ (2556) ได้ศึกษา ผลกระทบของความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบภายในที่มีต่อประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในประเทศไทย พบว่า ผู้บริหารฝ่ายตรวจสอบภายในของสถาบันอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบภายในโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน ด้านทัศนคติในการตรวจสอบภายในและด้านการปฏิบัติงานในการตรวจสอบภายใน ผู้บริหารฝ่ายตรวจสอบภายในของสถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายในโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ด้านการควบคุมภายในที่ดี ด้านการลดโอกาสที่จะเกิดการสูญเสียจากการดำเนินงาน ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ด้านการช่วยในการวางแผน และด้านการแก้ไขปัญหาได้ทันกาล และพบว่า (1) ความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบ ด้านการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน ด้านการบรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ ด้านการควบคุมภายในที่ดี ด้านการลดโอกาสที่จะเกิดการสูญเสียจากการดำเนินงาน ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ด้านการช่วยในการวางแผน ด้านการแก้ไขปัญหาได้ทันกาล (2) ความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบภายใน ด้านคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน ด้านการแก้ไขปัญหาได้ทันกาล

มาลีรัตน์ พัฒนตั้งสกุล (2560) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พบว่า ปัจจัยด้านบุคคลเกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา สถานภาพการทำงาน ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลของการตรวจสอบภายในที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยด้านบุคคลเกี่ยวกับหน้าที่ปฏิบัติงานในปัจจุบันแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลของการตรวจสอบภายในที่ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านการตรวจสอบภายในสมัยใหม่ พบว่า ด้านการพัฒนางานตรวจสอบให้ทันสมัยและตรงกับวัตถุประสงค์ขององค์กร ด้านการตรวจสอบตามผลการประเมินความเสี่ยง ด้านการตรวจสอบแบบมีส่วนร่วมและการประเมินผลตนเอง และด้านการตรวจสอบในเชิงรุกแบบก้าวหน้าและสร้างสรรค์ มีผลต่อประสิทธิผลของการตรวจสอบภายในโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนในด้านปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พบว่า ปัญหาจากการตรวจสอบภายใน บุคลากรมีจำนวนน้อยกว่าปริมาณงาน ผู้ตรวจสอบภายในขาดความรู้ ไม่มีการพัฒนา อุปสรรค คือ สถานที่-เวลาของหน่วยรับตรวจไม่เอื้ออำนวย ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ข้อเสนอแนะคือ ทีมตรวจสอบภายในควรเรียนรู้พัฒนาเทคนิคใหม่ เร่งสร้างบุคลากรให้มีทักษะ เชี่ยวชาญ ควรวางแผนการดำเนินงานอย่างมีกลยุทธ์รัดกุม รายงานผลการตรวจสอบให้ทันทั่วถึงไม่ล่าช้า

วารลักษ์ณ์ มิ่งขวัญ (2560) ได้ศึกษา องค์ประกอบที่เพิ่มประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน การตรวจสอบภายใน มุมมองของผู้รับตรวจของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พบว่า องค์ประกอบที่เพิ่มประสิทธิผลของการตรวจสอบภายใน ประกอบด้วยทั้งหมด 8 องค์ประกอบ คือ 1.นโยบายระเบียบวิธีการแนวทางการตรวจสอบ 2. การสนับสนุนของฝ่ายบริหาร 3. ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ 4. ความพร้อมของระบบงานและระบบสารสนเทศ 5. จริยธรรม และคุณธรรมของผู้ตรวจสอบภายใน 6. ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และลักษณะการทำงานของผู้ตรวจสอบภายใน 7. มนุษยสัมพันธ์และการประสานงานของผู้ตรวจสอบภายใน และ 8. ความเข้าใจ และการยอมรับของหน่วยรับตรวจ

Corama, Ferguson, & Moroneyb. (2006) ได้ศึกษา มูลค่าการตรวจสอบภายในในการตรวจสอบการทุจริต มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินว่าองค์กรที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายในมีแนวโน้มที่จะตรวจพบการทุจริตหรือไม่ พบว่าองค์กรที่มีหน้าที่การตรวจสอบภายในมีแนวโน้มมากกว่าผู้ที่ไม่มีหน้าที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบทุจริตภายในองค์กรของตน นอกจากนี้องค์กรที่พึ่งพาการจ้างภายนอกเฉพาะด้านสำหรับการตรวจสอบภายในของตนมีโอกาสน้อยกว่าที่จะตรวจพบการทุจริตมากกว่าองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบภายในอย่างน้อยก็อย่างหนึ่ง สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าการตรวจสอบภายในเพิ่มมูลค่าผ่านการปรับปรุงการควบคุมและการตรวจสอบสภาพแวดล้อมภายในองค์กรเพื่อตรวจจับการทุจริต ผลการวิจัยเหล่านี้ยังชี้ให้เห็นว่าการสนับสนุนให้มีหน้าที่การตรวจสอบภายในภายในองค์กรจะมีประสิทธิผลมากกว่าการจ้างจากภายนอกนั้น

Motubatse (2014) ได้ศึกษา การรับรู้บทบาทของการตรวจสอบภายในในการป้องกันและตรวจสอบการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐของแอฟริกาใต้ วัตถุประสงค์คือเพื่อกำหนดว่าหน้าที่การตรวจสอบภายในหรือไม่ บทบาทในการป้องกันและตรวจจับการทุจริตในแอฟริกาใต้ภาครัฐโดย

อ้างอิงถึงหน่วยงานระดับประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่บัญชี คณะกรรมการตรวจสอบ และ หัวหน้าผู้
บริหารงานตรวจสอบ เชื่อว่าหน้าที่การตรวจสอบภายในมีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบการ
ทุจริต และรายงานรายรับที่ไม่ได้ผลและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายที่ผิดปกติ หรือไม่ได้รับอนุญาตใน
ระดับชาติหน่วยงานรัฐบาล

Kummer, Singh, & Best. (2015) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพของเครื่องมือการตรวจสอบการ
ทุจริตในองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพ
ของเครื่องมือตรวจสอบการทุจริตในองค์กรที่ไม่หวังผลกำไร (NFP) องค์กรที่ไม่หวังผลกำไร
ข้อมูลได้จากการสำรวจการทุจริต NFP ที่ดำเนินการในออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ พบว่า ข้อมูลเชิง
ลึกที่มีคุณค่าในการทำความเข้าใจกลไกการตรวจสอบการทุจริต แม้ว่ามาตรการการตรวจสอบการ
ทุจริตส่วนใหญ่จะไม่นำไปสู่การตรวจสอบการทุจริตมากขึ้น แต่เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูง
ได้แก่ นโยบายการควบคุมการทุจริต นโยบายการต่อต้าน และการลงทะเบียนความเสี่ยงในการ
ทุจริต ผลการวิจัยยังพบว่าเครื่องมือตรวจสอบการทุจริตที่ใช้โดยทั่วไปมักไม่จำเป็นต้องมี
ประสิทธิภาพมากนัก นี่เป็นความจริงในองค์กรขนาดเล็กจำนวนมากที่ดูเหมือนจะมุ่งเน้นไปที่
เครื่องมือตรวจสอบการทุจริตที่ไม่ได้ผล

Omonyemen. (2017) ได้ศึกษา การควบคุมภายในเป็นเกณฑ์ในการป้องกัน, การ
ตรวจสอบและการยกเลิกการทุจริตในธนาคารในประเทศไนจีเรีย วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบ
ของขนาดการควบคุมภายใน คุณภาพการควบคุมภายใน และความเป็นอิสระในการควบคุมภายใน
ในการตรวจสอบการทุจริตทางการเงิน ผลการศึกษาพบว่า คุณสมบัตินี้การตรวจสอบภายในทั้งสาม
องค์ประกอบ ขนาดของการตรวจสอบภายใน คุณภาพการตรวจสอบภายใน และความเป็นอิสระ
การตรวจสอบภายใน มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญในการตรวจสอบการทุจริตทางการเงิน จากการ
ค้นพบเชิงประจักษ์ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าธนาคารจำเป็นต้องเพิ่มขนาดหน่วยงานตรวจสอบ
ภายใน ปรับปรุงคุณภาพของหน่วยงานตรวจสอบภายในด้วยการฝึกอบรมพนักงานอย่างต่อเนื่อง
และเพิ่มความเป็นอิสระในการตรวจสอบภายใน

ตารางที่ 2.2 การสังเคราะห์ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

ลำดับ	ผู้ศึกษางานวิจัย	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต				
		ด้านองค์กร	ด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร	ด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับทราบ	ด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบภายใน	ด้านทัศนคติในการตรวจสอบภายใน
1	โรสรีน ภาวะเวช (2549)		✓	✓		
2	พรพิมล นิลทจันทร์ (2549)		✓			
3	ปรีชาติ รังสิมาอรุณ (2556)	✓	✓		✓	
4	ภคพล สุนทร โรจน์ (2556)				✓	✓
5	มาลีรัตน์ พัฒนตั้งสกุล (2560)		✓			
6	วราลักษณ์ มีงขวัญ (2560)		✓	✓	✓	✓
7	Corama, Ferguson, & Moroneyb. (2006)		✓			
8	Motubatse (2014)		✓			
9	Kummer, Singh, & Best. (2015)	✓				
10	Omonyemen. (2017)				✓	

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบวิธีวิจัยรายละเอียดดังนี้

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่างเก็บรวบรวมจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2561 จำนวนทั้งสิ้น 749 บริษัท และคำนวณหาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมโดยสูตรของ Taro Yamane (ยูทช ไกยวรรณ, 2558) ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N คือ จำนวนประชากรทั้งหมด

e คือ สัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ ระดับความเชื่อมั่น 95%

สัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05

$$\begin{aligned} \text{สามารถคำนวณกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ } n &= \frac{749}{(1+(749 \times 0.05^2))} \\ n &= 260.75 \approx 261 \end{aligned}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 261 คน นำมาจัดกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 จัดกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

ลำดับ ที่	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนบริษัทฯ	
		ทั้งสิ้น	กลุ่มตัวอย่าง
1	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	59	20
2	ทรัพยากร	65	23
3	เทคโนโลยี	51	18
4	ธุรกิจการเงิน	68	24
5	บริการ	151	53
6	สินค้าอุตสาหกรรม	128	44
7	สินค้าอุปโภคบริโภค	51	18
8	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	176	61
	รวม	749	261

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ จึงได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดเอกสาร บทความ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. จัดทำแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยพิจารณาเนื้อหาให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด ความมุ่งหมาย และสมมติฐานในการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้อง ครบถ้วน และครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัยเพื่อนำมาปรับปรุงเพิ่มเติมตามอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำ

4. แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย ประกอบไปด้วย

4.1 ดร.พรสิริ ปุณเกษม ผู้อำนวยการหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตรวจสอบภายใน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4.2 ดร.สุพจน์ คำมะณี อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี ภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

4.3 คุณรัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ร นักวิชาการอิสระ และนักวิจัย

ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง

5. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

5.1 นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะไปทดสอบใช้ (Try – out) กับผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทเอกชนในประเทศไทย จำนวน 30 คน

5.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบใช้ (Try – out) มาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Discriminant Power) โดยใช้ Item – total Correlation ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.482 - 0.905 และการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.648 - 0.897 (ตารางที่ 6.2 ภาคผนวก ค)

5.3 นำแบบสอบที่ผ่านการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Discriminant Power) มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมและเป็นรายด้าน (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.818 - 0.946 และการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.786 - 0.941 (ตารางที่ 6.2 ภาคผนวก ค)

6. นำผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อปรับแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างโดยตรง ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจากการศึกษากรอบแนวคิดการวิจัย และจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามจำแนกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีคำถามให้เลือก จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงานตรวจสอบภายใน สถานะภาพบุคลิกบัตรด้านตรวจสอบภายใน และกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัท

ส่วนที่ 2: แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในเป็นคำถามปลายปิด คำถามจากการศึกษาทบทวนวรรณกรรม ดังนี้

1. ปัจจัยด้านองค์กร
2. ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร
3. ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ
4. ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ
5. ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนกำหนดตามลักษณะข้อความเชิงความคิดเห็น ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้ 1 คะแนน

ส่วนที่ 3: แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในเป็นคำถามปลายปิด คำถามจากการศึกษาทบทวนวรรณกรรม ดังนี้

1. การกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต
2. การประเมินความเสี่ยงของการทุจริต
3. กิจกรรมการควบคุมการทุจริต
4. การสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง
5. กิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนกำหนดตามลักษณะข้อความเชิงความคิดเห็น ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้ 1 คะแนน

ส่วนที่ 4: ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต
เป็นคำถามแบบเปิดให้ตอบตามความคิดเห็น ได้อย่างเปิดกว้าง

การรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
2. ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจัดส่งแบบสอบถามแบบสุ่มตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม
3. เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้วนำมาสำรวจความถูกต้อง ครบถ้วนของในเนื้อหาของแบบสอบถามที่จัดส่งและได้ตอบกลับคืน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 จำนวนแบบสอบถามที่ตอบกลับ

ลำดับที่	ผู้บริหารงานตรวจสอบภายในตาม กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	จำนวนแบบสอบถาม ที่ตอบกลับ	
			จำนวน (ชุด)	จำนวน (ร้อยละ)
1	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	20	15	75.00
2	ทรัพยากร	23	22	95.65
3	เทคโนโลยี	18	12	66.67
4	ธุรกิจการเงิน	24	15	62.50
5	บริการ	53	45	84.91
6	สินค้าอุตสาหกรรม	44	26	59.09
7	สินค้าอุปโภคบริโภค	18	12	66.67
8	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	61	36	59.02
	รวม	261	183	70.11

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่จัดเก็บรวบรวมข้อมูลได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องกำหนดรหัสและบันทึกข้อมูล จากนั้นก็ประมวลโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยกำหนดสถิติที่ใช้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยการนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย และสรุปผลดำเนินการศึกษา ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับความคิดเห็นค่าเฉลี่ยของคะแนนไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย และสรุปผลดำเนินการศึกษา ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับความคิดเห็นค่าเฉลี่ยของคะแนนไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 261 ราย ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้นจำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.11 และทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้ศึกษาขอเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายของข้อมูลในการนำเสนอ ผู้ศึกษาได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์

F แทน ค่าการแจกแจงแบบ F (F-distribution)

t แทน ค่าการแจกแจงแบบ t (t-distribution)

Sig. แทน ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

*	แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
SE_{est}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเนื่องจากการวัด
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
Adjusted R²	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง
VIF	แทน ค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Variance Inflation Factors)
FC	แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านองค์กร
FSC	แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการสนับสนุนของ ผู้บริหารในองค์กร
FUA	แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความเข้าใจ และการยอมรับของผู้รับตรวจ
FKE	แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ
FAA	แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านทัศนคติ การตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ
RG	แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลด้านความเสี่ยง ของการทุจริต
RA	แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยง ของการทุจริต
CA	แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการควบคุม การทุจริต
IC	แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอบสวนการทุจริต และการแก้ไขปรับปรุง
MM	แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมตรวจติดตาม การบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงานตรวจสอบภายใน สถานะภาพวุฒิปับตรด้านตรวจสอบภายใน และกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัท ได้ผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(n = 183)

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	96	52.50
หญิง	87	47.50
รวม	183	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 35 ปี	18	9.80
35 – 40 ปี	48	26.20
41 - 45 ปี	30	16.40
มากกว่า 45 ปี ขึ้นไป	87	47.50
รวม	183	100.00
3. ประสบการณ์ทำงานตรวจสอบภายใน		
น้อยกว่า 5 ปี	30	16.40
5 – 10 ปี	30	16.40
11 – 15 ปี	39	21.30
15 ปี ขึ้นไป	84	45.90
รวม	183	100.00
4. สถานะภาพวุฒิปับตรด้านตรวจสอบภายใน		
ไม่มีวุฒิปับตรด้านตรวจสอบภายใน	141	77.00
มีวุฒิปับตรด้านตรวจสอบภายใน เช่น CIA, CPIAT, IACP	42	23.00

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต่อ)

(n = 183)

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รวม	183	100.00
5. กลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัท		
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	15	8.20
ทรัพยากร	22	12.00
เทคโนโลยี	12	6.60
ธุรกิจการเงิน	15	8.20
บริการ	45	24.60
สินค้าอุตสาหกรรม	26	14.20
สินค้าอุปโภคบริโภค	12	6.60
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	36	19.70
รวม	183	100.00

จากตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 183 คน พบว่าเป็นเพศชาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 และเพศหญิง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมาอายุระหว่าง 35 – 40 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 และอายุระหว่าง 41 - 45 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40 อายุต่ำกว่า 35 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานตรวจสอบภายใน 15 ปีขึ้นไป จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90 รองลงมามีประสบการณ์ทำงานตรวจสอบภายในระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30 และประสบการณ์ทำงานตรวจสอบภายในระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40 ประสบการณ์ทำงานตรวจสอบภายในน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิปริญญาตรีด้านตรวจสอบภายใน จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 77 รองลงมามีวุฒิปริญญาตรีด้านตรวจสอบภายใน เช่น CIA, CPIAT, IACP จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 23

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่บริษัทจากกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 รองลงมาบริษัทจากกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70 และบริษัทจากกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20 บริษัทจากกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12 บริษัทจากกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 บริษัทจากกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 บริษัทจากกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 บริษัทจากกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 183 คน เป็นรายด้านและโดยภาพรวมแล้วได้ผลการศึกษาตามที่ปรากฏในตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายด้านและในภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน		
		มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	ลำดับ
1. ปัจจัยด้านองค์กร	4.24	0.73	มาก	3
2. ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร	4.25	0.67	มาก	2
3. ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ	4.12	0.60	มาก	4
4. ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ	4.07	0.60	มาก	5

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายด้าน และในภาพรวม (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน		ลำดับ
		มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	
5. ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ	4.51	0.46	มากที่สุด	1
รวม	4.24	0.47	มาก	

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษา พบว่า ระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และระดับมาก 4 ด้าน โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.51 รองลงมาคือปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ปัจจัยด้านองค์กรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ตามลำดับ

เมื่อแยกวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตในแต่ละด้านเป็นรายข้อแล้วได้ผลดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3 – 4.7 ดังต่อไปนี้

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายข้อ ปัจจัยด้านองค์กรมีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อปัจจัยด้านองค์กร

ปัจจัยด้านองค์กร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน		ลำดับ
		มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	
1. องค์กรมีการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลการทุจริตอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร	4.43	0.97	มาก	1
2. องค์กรมีการสื่อสารการบริหารความเสี่ยงในการทุจริตทุกระดับขององค์กร	4.13	0.80	มาก	3
3. องค์กรโยบายมีนโยบายและความมุ่งมั่นต่อการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรอย่างแท้จริง	4.30	0.78	มาก	2
4. องค์กรมีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบในการกำกับดูแลการทุจริตทั้งองค์กร	4.11	0.83	มาก	4
รวม	4.24	0.73	มาก	

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ปัจจัยด้านองค์กร พบว่า ในภาพรวมแล้วความคิดเห็นของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า อยู่ระดับมากที่สุด 4 ข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ องค์กรมีการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลการทุจริตอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.43 รองลงมาองค์กร โยบายมีนโยบายและความมุ่งมั่นต่อการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรอย่างแท้จริงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 องค์กรมีการ

สื่อสารการบริหารความเสี่ยงในการทุจริตทุกระดับขององค์กรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และองค์กรมีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบในการกำกับดูแลการทุจริตทั้งองค์กรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กรมีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร

ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร ในองค์กร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน		ลำดับ
		มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	
1. คณะกรรมการ และผู้บริหาร ในองค์กรมีการกำหนดหน้าที่ การตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการ การทุจริต	4.11	0.79	มาก	3
2. ผู้บริหารให้การสนับสนุน การพัฒนาความรู้ของการ ตรวจสอบภายใน โดยเฉพาะ ด้านการตรวจสอบทุจริต	4.20	0.79	มาก	2
3. ผู้บริหารในองค์กรของท่าน สนับสนุนหน่วยงาน ตรวจสอบในการตรวจสอบ การทุจริตอย่างเป็นอิสระ	4.44	0.78	มาก	1
รวม	4.25	0.67	มาก	

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร พบว่า ในภาพรวมแล้วความคิดเห็นของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า อยู่

ระดับมากที่สุด 3 ข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ ผู้บริหารในองค์กรของท่านสนับสนุนหน่วยงานตรวจสอบในการตรวจสอบการทุจริตอย่างเป็นอิสระมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.44 รองลงมาผู้บริหารให้การสนับสนุนการพัฒนาความรู้ของการตรวจสอบภายใน โดยเฉพาะด้านการตรวจสอบทุจริตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และคณะกรรมการ และผู้บริหารในองค์กรมีการกำหนดหน้าที่การตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการทุจริตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายข้อ ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ มีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายข้อ ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ

ปัจจัยด้านความเข้าใจ และการยอมรับของผู้รับตรวจ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน		
		มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	ลำดับ
1. สามารถเข้าถึงทุกรายการที่ ทำการตรวจสอบ	4.25	0.76	มาก	1
2. หน่วยงานที่รับตรวจสอบ มี การแก้ไขปัญหาหรือปฏิบัติ ตามข้อเสนอแนะตามรายงาน การตรวจสอบอย่างเหมาะสม และทัน ต่อ เวลา หรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	3.97	0.63	มาก	3
3. ได้รับความยอมรับจาก หน่วยงานที่รับตรวจ เช่น ผู้รับตรวจได้ปฏิบัติตาม ข้อเสนอแนะ	4.15	0.70	มาก	2
รวม	4.12	0.60	มาก	

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายข้อ ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ พบว่า ในภาพรวมแล้วความคิดเห็นของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า อยู่ระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ สามารถเข้าถึงทุกรายการที่ทำการตรวจสอบมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.25 รองลงมาได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่รับตรวจ เช่น ผู้รับตรวจได้ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และหน่วยงานที่รับตรวจสอบ มีการแก้ไขปัญหาหรือปฏิบัติตามข้อเสนอแนะตามรายงานการตรวจสอบอย่างเหมาะสมและทันต่อเวลาหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายข้อ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบมีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายข้อ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ

ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน		
		มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	ลำดับ
1. มีความรู้ ความสามารถ ทักษะเป็นไปตาม มาตรฐานสากลการ ปฏิบัติงานวิชาชีพการ ตรวจสอบภายใน	4.05	0.74	มาก	2
2. มีความรู้ในการกำกับดูแล กิจการ การบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายใน องค์กร	4.13	0.62	มาก	1

ตารางที่ 4.6 ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ (ต่อ)

ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน		ลำดับ
		มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	
3. มีความรู้ ทักษะ และ ความสามารถที่จะประเมิน ความเสี่ยงของการเกิดทุจริต และเสนอแนวทางในการ บริหารจัดการทุจริต	4.03	0.60	มาก	3
รวม	4.07	0.60	มาก	

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ พบว่า ในภาพรวมแล้วความคิดเห็นของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า อยู่ระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ มีความรู้ในการกำกับดูแลกิจการ การบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายในองค์กรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.13 รองลงมา มีความรู้ ความสามารถ ทักษะเป็นไปตามมาตรฐานสากลการปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบภายในมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และมีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จะประเมินความเสี่ยงของการเกิดทุจริตและเสนอแนวทางในการบริหารจัดการทุจริตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ปัจจัยด้านทัศนคติในการตรวจสอบมีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ

ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	ลำดับ
1. เชื่อว่างานตรวจสอบภายในมีส่วนให้องค์กรมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย	4.46	0.53	มาก	4
2. มีหลักการและแนวคิดในการทำงาน โดยมุ่งเน้นการตรวจสอบเพื่อการแนะนำ และปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.52	0.56	มากที่สุด	2
3. คิดว่างานตรวจสอบภายในมีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี	4.59	0.57	มากที่สุด	1
4. คิดว่างานตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพสามารถชี้ให้เห็นถึงสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า ของการประพฤติไม่ชอบ การทุจริต หรือเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อองค์กร	4.48	0.56	มาก	3
รวม	4.51	0.46	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายข้อ ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ พบว่า ในภาพรวมแล้วความคิดเห็นของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า อยู่ระดับมากที่สุด 2 ข้อและระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ คิดว่างานตรวจสอบภายในมีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.59 รองลงมาคือหลักการและแนวคิดในการทำงานโดยมุ่งเน้นการตรวจสอบเพื่อการแนะนำ และปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 คิดว่างานตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพสามารถชี้ให้เห็นถึงสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าของการประพฤติน่าไม่ชอบ การทุจริต หรือเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อองค์กรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และเชื่อว่างานตรวจสอบภายในมีส่วนในให้องค์กรมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นรายด้าน และโดยภาพรวมแล้วได้ผลการศึกษาตามที่ปรากฏในตารางที่ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายด้านและในภาพรวม

การบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน		ลำดับ
		มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	
1. การกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต	4.02	0.66	มาก	2
2. การประเมินความเสี่ยงของการทุจริต	3.96	0.60	มาก	4
3. กิจกรรมการควบคุมการทุจริต	4.16	0.65	มาก	1

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายด้านและในภาพรวม (ต่อ)

การบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	ลำดับ
4. การสอบสวนการทุจริตและ การแก้ไขปรับปรุง	3.98	0.63	มาก	3
5. กิจกรรมตรวจติดตามการ บริหารความเสี่ยงด้านการ ทุจริต	3.96	0.62	มาก	4
รวม	4.01	0.56	มาก	

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษา พบว่า ระดับความคิดเห็นของการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ด้าน โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ กิจกรรมการควบคุมการทุจริตมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.16 รองลงมาคือการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 การสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 การประเมินความเสี่ยงของการทุจริตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ตามลำดับ

เมื่อแยกวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตในแต่ละด้านเป็นรายข้อแล้วได้ผลดังรายละเอียดในตารางที่ 4.9 – 4.13 ดังต่อไปนี้

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายข้อ ด้านการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต มีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 ระดับความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านการกำกับดูแล ด้านความเสี่ยงของการทุจริต

การกำกับดูแลด้านความเสี่ยง ของการทุจริต	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน		ลำดับ
		มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	
1. มีบทบาทสำคัญในการเพิ่ม ประสิทธิภาพของแผนการ กำกับดูแลด้านการทุจริตของ ฝ่ายบริหาร	3.95	0.76	มาก	2
2. สามารถประเมินและสร้าง ความเชื่อมั่นให้ฝ่ายบริหาร และคณะกรรมการองค์กรว่า การควบคุมที่กำหนดขึ้นนั้น เพียงพอและได้ดำเนินการ อย่างมีประสิทธิภาพ	4.10	0.67	มาก	1
รวม	4.02	0.66	มาก	

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต พบว่า ในภาพรวมแล้วความคิดเห็นของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า อยู่ระดับมากทั้ง 2 ข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ สามารถประเมินและสร้าง ความเชื่อมั่นให้ฝ่ายบริหารและคณะกรรมการองค์กรว่าการควบคุมที่กำหนดขึ้นนั้นเพียงพอ และได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.10 รองลงมา มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของแผนการกำกับดูแลด้านการทุจริตของฝ่ายบริหารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านการ ประเมินความเสี่ยงของการทุจริต มีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.10 ดังนี้

ตารางที่ 4.10 ระดับความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต

การประเมินความเสี่ยงของการทุจริต	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	ลำดับ
1. สามารถพิจารณา/ประเมินโอกาสที่จะเกิดการทุจริตภายในองค์กรได้	3.97	0.65	มาก	1
2. สามารถประเมินระดับความน่าจะเป็นความเสี่ยงด้านทุจริตและผลกระทบของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้	3.95	0.61	มาก	2
รวม	3.96	0.60	มาก	

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อด้านการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต พบว่า ในภาพรวมแล้วความคิดเห็นของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า อยู่ระดับมากที่สุด 2 ข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ สามารถพิจารณา/ประเมินโอกาสที่จะเกิดการทุจริตภายในองค์กรได้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.97 รองลงมาสามารถประเมินระดับความน่าจะเป็นความเสี่ยงด้านทุจริตและผลกระทบของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายข้อ ด้านกิจกรรมการควบคุมการทุจริต มีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 ระดับความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านกิจกรรมการควบคุมการทุจริต

กิจกรรมการควบคุมการทุจริต	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	ลำดับ
1. สามารถให้ข้อเสนอแนะต่อ องค์กร ถึงกิจกรรมการ ควบคุมการทุจริตที่องค์กรมี อยู่	4.15	0.72	มาก	2
2. สามารถให้คำแนะนำในการ ปรับปรุงคู่มือปฏิบัติ และ ผู้รับผิดชอบในการควบคุม ทุจริตได้อย่างเหมาะสม	4.16	0.68	มาก	1
รวม	4.16	0.65	มาก	

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านกิจกรรมการควบคุมการทุจริต พบว่า ในภาพรวมแล้วความคิดเห็นของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า อยู่ระดับมากที่สุด 2 ข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ สามารถให้คำแนะนำในการปรับปรุงคู่มือปฏิบัติ และผู้รับผิดชอบในการควบคุมทุจริตได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.16 รองลงมาสามารถให้ข้อเสนอแนะต่อองค์กรถึงกิจกรรมการควบคุมการทุจริตที่องค์กรมีอยู่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง มีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.12 ดังนี้

ตารางที่ 4.12 ระดับความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ
ด้านการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง

การสอบสวนการทุจริต และการแก้ไขปรับปรุง	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	ลำดับ
1. มีความรู้ความสามารถ และ แนวทางในการดำเนินการ สอบสวนการทุจริตได้อย่าง เหมาะสม	3.97	0.73	มาก	2
2. สามารถระบุข้อบ่งชี้ถึง เหตุการณ์ของการทุจริต ภายในองค์กรได้	3.98	0.64	มาก	1
รวม	3.98	0.63	มาก	

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง พบว่า ในภาพรวมแล้วความคิดเห็นของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า อยู่ระดับมากทั้ง 2 ข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ สามารถระบุข้อบ่งชี้ถึงเหตุการณ์ของการทุจริตภายในองค์กรได้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.98 รองลงมา มีความรู้ความสามารถ และแนวทางในการดำเนินการสอบสวนการทุจริตได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต มีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.13 ดังนี้

ตารางที่ 4.13 ระดับความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

กิจกรรมตรวจติดตามการบริหาร ความเสี่ยงด้านการทุจริต	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล	ลำดับ
1. สามารถพิจารณาปัจจัยเสี่ยง การทุจริต และความถี่ในการ ตรวจติดตามอย่างเหมาะสม	3.97	0.68	มาก	1
2. สามารถชี้ให้เห็นความ เหมาะสมของเกณฑ์ในการ วัดผลการตรวจติดตาม	3.95	0.71	มาก	2
3. สามารถพิจารณาประเภทของ การทุจริตที่เคยเกิดขึ้น และที่ อาจจะเกิดขึ้นใหม่ได้	3.97	0.63	มาก	1
รวม	3.96	0.62	มาก	

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาความคิดเห็นการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเป็นรายชื่อ ด้านกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต พบว่า ในภาพรวมแล้วความคิดเห็นของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า อยู่ระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ สามารถพิจารณาปัจจัยเสี่ยงการทุจริต และความถี่ในการตรวจติดตามอย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.97 และ สามารถพิจารณาประเภทของการทุจริตที่เคยเกิดขึ้น และที่อาจจะเกิดขึ้นใหม่ได้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.97 รองลงมาสามารถชี้ให้เห็นความเหมาะสมของเกณฑ์ในการวัดผลการตรวจติดตามมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต

ตัวแปร	RG	FC	FSC	FUA	FKE	FAA	VIF
\bar{X}	4.02	4.24	4.25	4.12	4.07	4.51	
S.D.	0.66	0.73	0.67	0.60	0.60	0.46	
RG	1	0.642**	0.608**	0.586**	0.596**	0.501**	
FC		1	0.513**	0.365**	0.269**	0.364**	1.407
FSC			1	0.633**	0.545**	0.461**	2.123
FUA				1	0.607**	0.484**	2.055
FKE					1	0.500**	1.829
FAA						1	1.517

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.14 ตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIF ปรากฏว่าค่า VIF ของตัวแปรอิสระปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต มีค่าตั้งแต่ 1.407 - 2.123 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ในแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามเรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.501 - 0.642 จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ มีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
1. ปัจจัยด้านองค์กร	0.430	8.024	0.000*
2. ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร	0.092	1.400	0.163
3. ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ	0.151	2.325	0.021*
4. ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ	0.299	4.896	0.000*
5. ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ	0.079	1.426	0.156

หมายเหตุ: n = 183, R = 0.639, Adjusted R² = 0.628, SE_{est} = 0.405, F = 62.544

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ พบว่า R² มีค่าเท่ากับ 0.628 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดนั้นสามารถอธิบายความมื่ออิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต ร้อยละ 62.80 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 ปัจจัยด้านองค์กร (FC) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต (RG) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร (FSC) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต (RG) ไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ (FUA) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต (RG) ใต้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ (FKE) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต (RG) ใต้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.5 ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ (FAA) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต (RG) ไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายใน มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต

ตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต

ตัวแปร	RA	FC	FSC	FUA	FKE	FAA	VIF
\bar{X}	3.96	4.24	4.25	4.12	4.07	4.51	
S.D.	0.60	0.73	0.67	0.60	0.60	0.46	
RA	1	0.567**	0.566**	0.400**	0.653**	0.516**	
FC		1	0.513**	0.365**	0.269**	0.364**	1.407
FSC			1	0.633**	0.545**	0.461**	2.123
FUA				1	0.607**	0.484**	2.055

ตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต (ต่อ)

ตัวแปร	RA	FC	FSC	FUA	FKE	FAA	VIF
FKE					1	0.500**	1.829
FAA						1	1.517

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.16 ตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIF ปรากฏว่าค่า VIF ของตัวแปรอิสระปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต มีค่าตั้งแต่ 1.407 - 2.123 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตในแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.400 - 0.653 จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ มีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.17 ดังนี้

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
1. ปัจจัยด้านองค์กร	0.370	6.856	0.000*
2. ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร	0.166	2.506	0.013*
3. ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ	-0.236	-3.619	0.000*

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต (ต่อ)

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
4. ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ	0.528	8.593	0.000*
5. ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ	0.155	2.774	0.006*

หมายเหตุ: n = 183, R = 0.634 , Adjusted R² = 0.624, SE_{est} = 0.371 , F = 61.402

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ พบว่า R² มีค่าเท่ากับ 0.624 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดนั้นสามารถอธิบายความมื่ออิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต ร้อยละ 62.40 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ปัจจัยด้านองค์กร (FC) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต (RA) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร (FSC) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต (RA) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.3 ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ (FUA) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต (RA) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.4 ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ (FKE) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต (RA) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.5 ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ (FAA) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต (RA) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต
กับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต

ตัวแปร	CA	FC	FSC	FUA	FKE	FAA	VIF
\bar{X}	4.16	4.24	4.25	4.12	4.07	4.51	
S.D.	0.65	0.73	0.67	0.60	0.60	0.46	
CA	1	0.473**	0.454**	0.306**	0.561**	0.627**	
FC		1	0.513**	0.365**	0.269**	0.364**	1.407
FSC			1	0.633**	0.545**	0.461**	2.123
FUA				1	0.607**	0.484**	2.055
FKE					1	0.500**	1.829
FAA						1	1.517

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.18 ตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIF ปรากฏว่าค่า VIF ของตัวแปรอิสระปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต มีค่าตั้งแต่ 1.407 - 2.123 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ในแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.306 - 0.627 จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ มีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.19 ดังนี้

ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
1. ปัจจัยด้านองค์กร	0.274	4.713	0.000*
2. ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร	0.084	1.171	0.243
3. ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ	-0.305	-4.338	0.000*
4. ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ	0.411	6.201	0.000*
5. ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ	0.430	7.127	0.000*

หมายเหตุ: n = 183 , R = 0.575 , Adjusted R² = 0.563 , SE_{est} = 0.427 , F = 47.805

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ พบว่า R² มีค่าเท่ากับ 0.563 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดนั้นสามารถอธิบายความมีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตโดยรวมร้อยละ 56.30 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 ปัจจัยด้านองค์กร (FC) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต (CA) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร (FSC) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต (CA) ไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3.3 ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ (FUA) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต (CA) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3.4 ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ (FKE) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต (CA) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3.5 ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ (FAA) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต (CA) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง

ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต
กับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริต
และการแก้ไขปรับปรุง

ตัวแปร	IC	FC	FSC	FUA	FKE	FAA	VIF
\bar{X}	3.98	4.24	4.25	4.12	4.07	4.51	
S.D.	0.63	0.73	0.67	0.60	0.60	0.46	
IC	1	0.359**	0.551**	0.566**	0.795**	0.634**	
FC		1	0.513**	0.365**	0.269**	0.364**	1.407
FSC			1	0.633**	0.545**	0.461**	2.123
FUA				1	0.607**	0.484**	2.055
FKE					1	0.500**	1.829
FAA						1	1.517

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.20 ตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIF ปรากฏว่าค่า VIF ของตัวแปรอิสระปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต มีค่าตั้งแต่ 1.407 - 2.123 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ในแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.359 - 0.795 จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ มีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.21 ดังนี้

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริต และการแก้ไขปรับปรุง

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
1. ปัจจัยด้านองค์กร	0.063	1.328	0.186
2. ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร	0.057	0.980	0.328
3. ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ	0.005	0.079	0.937
4. ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ	0.604	11.124	0.000*
5. ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ	0.280	5.665	0.000*

หมายเหตุ: $n = 183$, $R = 0.715$, $Adjusted R^2 = 0.707$, $SE_{est} = 0.342$, $F = 88.689$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ พบว่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.707 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดนั้นสามารถอธิบายความมีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตโดยรวมร้อยละ 70.70 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 4.1 ปัจจัยด้านองค์กร (FC) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง (IC) ไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร (FSC) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง (IC) ไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4.3 ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ (FUA) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง (IC) ไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4.4 ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ (FKE) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง (IC) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4.5 ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ (FAA) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง (IC) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต
กับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหาร
ความเสี่ยงด้านการทุจริต

ตัวแปร	MM	FC	FSC	FUA	FKE	FAA	VIF
\bar{X}	3.96	4.24	4.25	4.12	4.07	4.51	
S.D.	0.62	0.73	0.67	0.60	0.60	0.46	
MM	1	0.454**	0.538**	0.498**	0.639**	0.443**	
FC		1	0.513**	0.365**	0.269**	0.364**	1.407
FSC			1	0.633**	0.545**	0.461**	2.123
FUA				1	0.607**	0.484**	2.055
FKE					1	0.500**	1.829
FAA						1	1.517

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.22 ตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันจึงทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIF ปรากฏว่าค่า VIF ของตัวแปรอิสระปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต มีค่าตั้งแต่ 1.407 - 2.123 ซึ่งมิต่ำน้อยกว่า 10 แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ในแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.443 - 0.639 จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ มีรายละเอียดดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.23 ดังนี้

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
1. ปัจจัยด้านองค์กร	0.237	3.790	0.000*
2. ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร	0.122	1.583	0.115

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต (ต่อ)

Variable	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.
3. ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ	0.023	0.310	0.757
4. ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ	0.467	6.549	0.000*
5. ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ	0.056	0.062	0.390

หมายเหตุ: $n = 183$, $R = 0.508$, $Adjusted R^2 = 0.494$, $SE_{est} = 0.443$, $F = 36.555$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ พบว่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.494 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดนั้นสามารถอธิบายความมื่ออิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตโดยรวมร้อยละ 49.40 สำหรับการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 5.1 ปัจจัยด้านองค์กร (FC) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต (MM) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร (FSC) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต (MM) ไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5.3 ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ (FUA) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต (MM) ไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5.4 ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ (FKE) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต (MM) ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5.5 ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ (FAA) มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต (MM) ไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้นจำนวน 183 ราย ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ดังนี้

1. บางครั้งมีการแทรกแซงโดยผู้บริหารระดับสูงเพื่อช่วยเหลือพนักงานที่ทุจริต โดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม ศีลธรรม และธรรมมาภิบาล
2. ผู้บริหารในองค์กรควรเป็นแบบอย่างที่ดีและมีจิตสำนึกในการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต
3. หากทุกคนร่วมมือกันไม่เห็นต่อประโยชน์ส่วนตนความเสี่ยงจากการทุจริตก็ลดลงและบริษัทควรทำทุกทางลดช่องโหว่
4. การให้พนักงานมีส่วนร่วมการแจ้งเบาะแสในเรื่องการทุจริต จะทำให้การกระทำทุจริตลดลง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ทำให้สามารถสรุปสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.24 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
H1.1 ปัจจัยด้านองค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H1.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ไม่ได้รับการสนับสนุน (not supported)
H1.3 ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H1.4 ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H1.5 ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ไม่ได้รับการสนับสนุน (not supported)
H2.1 ปัจจัยด้านองค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H2.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)

ตารางที่ 4.24 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

	สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
H2.3	ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับ ตรวจ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้าน การทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการ ทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H2.4	ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของ ผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยง ด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของ การทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H2.5	ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยง ด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของ การทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H3.1	ปัจจัยด้านองค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหาร ความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการ ควบคุมการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H3.2	ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารใน องค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้าน การทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ไม่ได้รับการ สนับสนุน (not supported)
H3.3	ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับ ตรวจ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้าน การทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต	Multiple Regression Analysis Multiple	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H3.4	ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของ ผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยง ด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการ ทุจริต	Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)

ตารางที่ 4.24 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
H3.5 ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H4.1 ปัจจัยด้านองค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง	Multiple Regression Analysis	ไม่ได้รับการสนับสนุน (not supported)
H4.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง	Multiple Regression Analysis	ไม่ได้รับการสนับสนุน (not supported)
H4.3 ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง	Multiple Regression Analysis	ไม่ได้รับการสนับสนุน (not supported)
H4.4 ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H4.5 ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)

ตารางที่ 4.24 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
H5.1 ปัจจัยด้านองค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องเรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H5.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ไม่ได้รับการสนับสนุน (not supported)
H5.3 ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ไม่ได้รับการสนับสนุน (not supported)
H5.4 ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ได้รับการสนับสนุน (supported)
H5.5 ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	Multiple Regression Analysis	ไม่ได้รับการสนับสนุน (not supported)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้คือ ผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 183 คน จากนั้นผู้ศึกษานำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้ผลการศึกษาซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงานตรวจสอบภายใน สถานะทางครอบครัวด้านตรวจสอบภายใน และกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัท พบว่า ผู้บริหารงานตรวจสอบภายในจากกลุ่มตัวอย่าง 183 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 มีอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 ประสบการณ์ทำงานตรวจสอบภายใน 15 ปีขึ้นไป จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90 ผู้บริหารงานตรวจสอบภายในส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิบัตรด้านตรวจสอบภายใน จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 77 และเป็นบริษัทจากกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และระดับมาก 4 ด้าน โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.51 รองลงมาคือปัจจัยด้าน

การสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ปัจจัยด้านองค์กรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ระดับความคิดเห็นของการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ กิจกรรมการควบคุมการทุจริตมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.16 รองลงมาคือการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 การสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 การประเมินความเสี่ยงของการทุจริตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ และปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ยกเว้นปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายใน มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทุกปัจจัยได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัย

ด้านองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ยกเว้นปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ไม่ได้ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ยกเว้น ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร และปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ไม่ได้ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านองค์กร และปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ยกเว้น ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ และปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ ไม่ได้ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านองค์กร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของตัวแปรตามมีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต และเรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหาร

ความเสี่ยงด้านการทุจริต ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ปรีชาติ รังสิมาอรุณ (2556) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในของนายทหารตรวจสอบภายในประจำส่วนราชการ กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า ปัจจัยการดำเนินงานตรวจสอบภายในที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการตรวจสอบภายในของนายทหารตรวจสอบภายใน ประจำส่วนราชการกองบัญชาการกองทัพไทย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร และยังสอดคล้องกับการศึกษาของกัมเมอร์, ซิงห์ และแบส (Kummer, Singh, & Best., 2015) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพของเครื่องมือการตรวจสอบการทุจริตในองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือตรวจสอบการทุจริตในองค์กรที่ไม่หวังผลกำไร (NFP) ข้อมูลได้จากการสำรวจการทุจริต NFP ที่ดำเนินการในออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ พบว่า องค์กรที่มีนโยบายการควบคุมการทุจริต นโยบายการต่อต้านการทุจริตเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูงในการตรวจสอบทุจริตในองค์กร

ทั้งนี้ ปัจจัยด้านองค์กร ไม่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง ซึ่งไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านองค์กรเป็นการกำหนดนโยบายในการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต รวมถึงมีการสื่อสารอย่างชัดเจนทั่วทั้งองค์กร อย่างไรก็ตามความรู้ความสามารถ และแนวทางในการดำเนินการสอบสวนการทุจริตได้อย่างเหมาะสม และระบุนโยบายซึ่งถึงเหตุการณ์ของการทุจริตภายในองค์กรเป็นปัจจัยความสามารถของแต่ละบุคคลของผู้บริหารงานตรวจสอบภายใน

2. ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของตัวแปรตามมีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ โรสริน ภาวะเวช (2549) ได้ศึกษา ปัจจัยด้านองค์กรที่มีผลต่อคุณภาพของงานตรวจสอบภายในมุมมองของผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านองค์กรที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของงานตรวจสอบภายใน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากคณะกรรมการตรวจสอบ ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ พรพิมล นิลจันทร์ (2549) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาชีพตรวจสอบภายในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ความสนใจของผู้บริหารระดับสูง มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาชีพตรวจสอบภายใน ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ปรีชาติ รังสิมาอรุณ (2556) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในของนายทหารตรวจสอบภายในประจำส่วนราชการ กองบัญชาการกองทัพ

ไทย พบว่า ปัจจัยการดำเนินงานตรวจสอบภายในที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการตรวจสอบภายในของนายทหารตรวจสอบภายใน ประจำส่วนราชการกองบัญชาการกองทัพไทย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ มาลีรัตน์ พัฒนตั้งสกุล (2560) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พบว่าจากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการตรวจสอบภายในคือการไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ วราลักษ์ณ์ มิ่งขวัญ (2560) ได้ศึกษา องค์ประกอบการเพิ่มประสิทธิผลของการปฏิบัติงานการตรวจสอบภายใน มุมมองของผู้รับตรวจของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พบว่า การสนับสนุนของฝ่ายบริหารเป็นองค์ประกอบการเพิ่มประสิทธิผลของการตรวจสอบภายใน ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ โคลมมา, เฟอร์กัส โซน่า และ โมโรนีบี (Corama, Ferguson, & Moroney, 2006) ได้ศึกษา มูลค่าการตรวจสอบภายในในการตรวจสอบการทุจริต มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินว่าองค์กรที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายในมีแนวโน้มที่จะตรวจพบการทุจริตหรือไม่ พบว่า การสนับสนุนให้หน้าที่การตรวจสอบภายในภายในองค์กรจะมีประสิทธิผลมากกว่าการจ้างจากภายนอกนั้น และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ โมทัวเบซี (Motubatse, 2014) ได้ศึกษา การรับรู้บทบาทของการตรวจสอบภายในต่อการป้องกันและตรวจสอบการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐของแอฟริกาใต้ วัตถุประสงค์คือเพื่อกำหนดว่าหน้าที่การตรวจสอบภายในหรือไม่ พบว่า เจ้าหน้าที่บัญชี คณะกรรมการตรวจสอบ และหัวหน้าผู้บริหารงานตรวจสอบ เชื่อว่าบทบาทหน้าที่ของการตรวจสอบภายในคือการป้องกันและตรวจสอบการทุจริต

ทั้งนี้ ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร ไม่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง และเรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ซึ่งไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตสามารถอธิบายได้ว่า (1) บางครั้งมีการแทรกแซงโดยผู้บริหารระดับสูงเพื่อช่วยเหลือพนักงานที่ทุจริต โดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม ศีลธรรม และธรรมาภิบาล (2) ผู้บริหารในองค์กรควรเป็นแบบอย่างที่ดีและมีจิตสำนึกในการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

3. ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของตัวแปรตามมีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต และเรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ

การศึกษาของ โรสทริน ภาวะเวช (2549) ได้ศึกษา ปัจจัยด้านองค์กรที่มีผลต่อคุณภาพของงานตรวจสอบภายในมุมมองของผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านองค์กรที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของงานตรวจสอบภายใน ประกอบด้วย การยอมรับของหน่วยงานที่รับการตรวจสอบ และยังคงสอดคล้องกับการศึกษาของ วราลักษณ์ มิ่งขวัญ (2560) ได้ศึกษา องค์ประกอบการเพิ่มประสิทธิผลของการปฏิบัติงานการตรวจสอบภายในมุมมองของผู้รับตรวจของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พบว่า ความเข้าใจและการยอมรับของหน่วยรับตรวจเป็นองค์ประกอบการเพิ่มประสิทธิผลของการตรวจสอบภายใน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงลบ เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต และเรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต เนื่องจากความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจบางองค์กรอาจจะมีมุมมองหน่วยงานตรวจสอบภายในเชิงลบ ซึ่งจะสะท้อนการให้ความสำคัญกับหน่วยงานตรวจสอบภายในเป็นอย่างยิ่งต่อการให้ความร่วมมือให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติงานตรวจสอบ

ทั้งนี้ ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ ไม่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ซึ่งไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่าความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ อุษณา ภัทรมนตรี (2558) กล่าวว่า พฤติกรรมขององค์กรในการเข้าใจและร่วมมือในการตรวจสอบภายใน เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความสำเร็จของงานตรวจสอบภายใน และแสดงถึงมาตรฐานของการบริหารจัดการองค์กรนั้น อย่างไรก็ตามความสามารถในการให้ข้อเสนอแนะต่อองค์กรในการดำเนินการตรวจสอบทุจริต รวมถึงความสามารถในชี้ถึงปัจจัยเสี่ยงการทุจริตไม่ได้เกิดจากการยอมรับการตรวจสอบ ซึ่งเป็นผลจากความสามารถของผู้บริหารตรวจสอบภายในแต่ละบุคคล

4. ปัจจัยด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของตัวแปรตามมีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต เรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง และเรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ปรีชาติ รังสิมาอรุณ (2556) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในของนายทหารตรวจสอบภายในประจำส่วนราชการ กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า ปัจจัยการดำเนินงานตรวจสอบภายใน ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการตรวจสอบภายในของ

นายทหารตรวจสอบภายใน ประจำส่วนราชการกองบัญชาการกองทัพไทย ประกอบด้วยปัจจัยด้านความรู้ทักษะ ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ภคพล สุนทร โรจน์ (2556) ได้ศึกษา ผลกระทบของความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบภายในที่มีต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในประเทศไทย พบว่า ความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบภายใน ด้านคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบภายใน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิผลการตรวจสอบภายใน ด้านการแก้ไขปัญหาได้ทันกาล ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ วราลักษณ์ มิ่งขวัญ (2560) ได้ศึกษา องค์ประกอบการเพิ่มประสิทธิผลของการปฏิบัติงานการตรวจสอบภายใน มุมมองของผู้รับตรวจของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พบว่า ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และลักษณะการทำงานของผู้ตรวจสอบภายในเป็นองค์ประกอบการเพิ่มประสิทธิผลของการตรวจสอบภายใน และยังสอดคล้องกับการศึกษาของอะมอเยเมน (Omonyemen, 2017) ได้ศึกษา การควบคุมภายในเป็นเกณฑ์ในการป้องกัน, การตรวจสอบและการยกเลิกการทุจริตในธนาคารในประเทศไนจีเรีย วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของขนาดการควบคุมภายใน คุณภาพการควบคุมภายใน และความเป็นอิสระในการควบคุมภายในต่อการตรวจสอบการทุจริตทางการเงิน ผลการศึกษาพบว่า คุณสมบัติการตรวจสอบภายในทั้งสามองค์ประกอบ ขนาดของการตรวจสอบภายใน คุณภาพการตรวจสอบภายใน และความเป็นอิสระการตรวจสอบภายใน มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญในการตรวจสอบการทุจริตทางการเงิน

5. ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของตัวแปรตามมีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการประเมินความเสี่ยงของการทุจริต และเรื่องกิจกรรมการควบคุมการทุจริต เรื่องการสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ภคพล สุนทร โรจน์ (2560) ได้ศึกษา ผลกระทบของความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบภายในที่มีต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในประเทศไทย พบว่า ด้านทัศนคติในการตรวจสอบภายใน ผู้บริหารฝ่ายตรวจสอบภายในของสถาบันอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบภายในโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ วราลักษณ์ มิ่งขวัญ (2560) ได้ศึกษา องค์ประกอบการเพิ่มประสิทธิผลของการปฏิบัติงานการตรวจสอบภายใน มุมมองของผู้รับตรวจของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พบว่า มนุษย์สัมพันธ์และการประสานงานของผู้ตรวจสอบภายในเป็นองค์ประกอบการเพิ่มประสิทธิผลของการตรวจสอบภายใน

ทั้งนี้ ปัจจัยด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ ไม่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต เรื่องการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต เรื่องกิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต ซึ่งไม่ได้รับการสนับสนุนทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่าทัศนคติในการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบอาจแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ทัศนคติเชิงบวก และทัศนคติเชิงลบ เช่น ผู้ตรวจสอบภายในที่มีทัศนคติเชิงบวกจะมองเห็นว่าการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในนั้นเป็นการแสดงบทบาทของที่ปรึกษา ผู้ให้คำแนะนำที่จะก่อให้เกิดบรรยากาศในองค์กรที่ไม่ตึงเครียด เป็นมิตร ใจกว้าง และเชื่อใจกันเกิดความร่วมมือกับผู้รับตรวจ (จันทนา สาขากรและคณะ, 2557) ซึ่งการกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริตเกิดจากองค์กรมีการจัดตั้งและสื่อสารโปรแกรมการบริหารความเสี่ยงซึ่งแสดงออกถึงความคาดหวังของคณะกรรมการบริษัท และผู้บริหารระดับสูงถึงความมุ่งมั่นในคุณค่าของคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต (ศิวัชรภย์ พินิจารมณ, 2560)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ควรเห็นความสำคัญการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตถือเป็นค่านิยม บรรทัดฐานเพื่อส่งผลกระทบต่อการบริหารองค์กรโดยกำหนดนโยบาย และสร้างวัฒนธรรม รวมถึงการสื่อสารการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตให้ทั่วทั้งองค์กร โดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูงควรให้การสนับสนุนงานตรวจสอบภายในเพื่อเสริมสร้างนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในองค์กร

1.2 ผู้บริหารในองค์กร ผู้บริหารงานตรวจสอบภายในทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรพัฒนาศักยภาพของผู้ตรวจสอบภายในด้านคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต รวมถึงการพัฒนาทางด้านทัศนคติของผู้ตรวจสอบเพื่อมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตเพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น ผู้ตรวจสอบภายในภาครัฐ ผู้ตรวจสอบภายในภาคเอกชนที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้ตรวจสอบภายในองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตแต่ละกลุ่มตัวอย่าง เช่น องค์กรภาครัฐและภาคเอกชน องค์กรที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และองค์กรที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาความคิดเห็นในมุมมองของผู้ที่ไม่ใช่หน่วยงานตรวจสอบถึงความคาดหวังในหน้าที่ของหน่วยงานตรวจสอบภายในต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตในองค์กร

บรรณานุกรม

- กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. (2561). การบริหารความเสี่ยงเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กิจการ (Enterprise Risk Management: ERM). สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2561, จากเว็บไซต์: <https://www.gotoknow.org/posts/478675>.
- โกญจนาท เดือนมุลแสน. (2561). ความเสี่ยงที่ต้องระวังในยุค 4.0. สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2561, จากเว็บไซต์: <https://www.prachachat.net/columns/news-21607>.
- จันทนา สาขากร. นิพันธ์ หิ้น โศกชัยชนะ และ ศิลปะพร ศรีจันทเพชร. (2557). การควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายใน. กรุงเทพฯ: ทีพีเอ็นเพรส.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย. (2548). แนวทางการตรวจสอบภายใน. ปทุมธานี: คู่มือฉบับเบท.
- บริษัท พีดับเบิลยูซี คอนซัลติ้ง ประเทศไทย จำกัด. (2561). “ทูริตจัดซื้อ” ปัญหาใหญ่ธุรกิจไทยปี 60. สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2561, จากเว็บไซต์: <https://www.dir.co.th/en/news/general-news/item/159>.
- ปรีชาติ รังสีมารุณ. (2556). ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในของนายทหารตรวจสอบภายในประจำส่วนราชการ กองบัญชาการกองทัพไทย. สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, 4(3), 71-75.
- พรพิมล นิลทจันทร์. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของนักวิชาชีพตรวจสอบภายในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภคพล สุนทรโรจน์. (2556). ผลกระทบของความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบภายในที่มีต่อประสิทธิผลการตรวจสอบภายในของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มาลีรัตน์ พัฒนตั้งสกุล. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2558). หลักสถิติวิจัยและการใช้โปรแกรม SPSS. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- โรสรีน ภาวะเวช. (2549). ปัจจัยด้านองค์กรที่มีผลต่อคุณภาพของงานตรวจสอบภายในมุมมองของผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรลักษณ์ มิ่งขวัญ. (2560). องค์ประกอบการเพิ่มประสิทธิผลของการปฏิบัติงานการตรวจสอบภายใน มุมมองของผู้รับตรวจของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ. *สุทธิปริทัศน์*, 31 (99), 233-245.
- วิโรไท สันติประภพ. (2560). รายงานสรุปปรากฏการณ์พิเศษงานสัมมนาใหญ่ประจำปี 2560 สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2548). ผู้ตรวจสอบภายในควรมีบทบาทอย่างไรในการทุจริตในองค์กร. *จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*, 27(104), 58.
- ศิวะรักษ์ พินิจารมณี. (2560). เอกสารประกอบการบรรยายหลักสูตร การตรวจสอบทุจริต. กรุงเทพฯ: สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย.
- สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย. (2560). มาตรฐานสากลการปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบภายใน. กรุงเทพฯ: ทรงสิทธิ์วรรณ.
- สำนักกำกับและพัฒนาการตรวจสอบภาครัฐกรมบัญชีกลาง. (2556). แนวทางการตรวจสอบและป้องกันการทุจริตภาครัฐ. กรุงเทพฯ: กรมบัญชีกลาง.
- สำนักงานประกันคุณภาพ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2561). ความหมายของการบริหารความเสี่ยง. สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2561, จากเว็บไซต์: <https://www.eg.mahidol.ac.th/qa/>.
- สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2561). บทบาทของผู้ตรวจสอบภายในกับการทุจริต. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2561, จากเว็บไซต์: <https://www.opsmoac.go.th/regulation-files-391991791886>.
- สำนักบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2561). การบริหารความเสี่ยง. สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2561, จากเว็บไซต์: <http://department.utcc.ac.th/ocs/m-ocsactionplan/m-ocsactionplan55/1172-2011-06-05-04-09-52.html>.
- สิริลักษณ์ เทียงธรรมและคณะ. (2553). การตรวจสอบภายในภาครัฐ ระดับพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุฎีกา รักประสูติ. (2558). บทบาทของผู้ตรวจสอบภายในต่อการจัดการความเสี่ยงองค์กร: ปัจจัยสาเหตุและผลลัพธ์. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 9(92), 37-51.

- องค์กรพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ. (2561). **การบริหารความเสี่ยง**. สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2561, จากเว็บไซต์: <http://www.thai-science-museum.com/risk/การบริหารความเสี่ยง/ความหมายและคำจำกัดความ>.
- อุษณา ภัทรมนตรี. (2558). **การตรวจสอบสมัยใหม่**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักท์.
- Corama, P., Ferguson, C., & Moroney, R. (2006). **The Value of Internal Audit in Fraud Detection. Department of Accounting and Business Information Systems**. The University of Melbourne, Australia. / Department of Accounting and Finance. Monash University, Australia.
- Kummer, T., Singh, K., & Best, P. (2015). **The effectiveness of fraud detection instruments in not-for-profit organizations**. Department of Accounting Finance and Economics. Griffith University, Queensland.
- MonicaRamírez, C. (2018). **What will 2018 bring to Internal Audit?**. Online: 17/7/2018, Available : <https://glceurope.com/the-future-of-internal-audit-2018/>.
- Motubatse, K. (2014). **Perceived role of internal auditing in fraud prevention and detection in South African public sector national departments**. Auditing. Tshwane University of Technology, South Africa.
- Norman, M. (2018). **8 Biggest Risks for Internal Auditors in 2018**. Online: 17/7/2018, Available : <https://www.cmswire.com/information-management/8-biggest-risks-for-internal-auditors-in-2018/>.
- Omonyemen, I. (2017). **Internal control as the basis for prevention, detection and eradication of frauds in banks in nigeria**. International Journal of Economics, Commerce and Management. Igbinedion University.
- The Institute of Internal Auditors: IIA. **Definition of internal audit**. Online: 7/1/2018, Available : <https://na.theiia.org/Pages/IIAHome.aspx>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายใน บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามข้อมูลชุดนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อประกอบการศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากท่าน แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 : ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

ส่วนที่ 3 : ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

ส่วนที่ 4 : ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

ขอขอบคุณที่ท่านได้สละเวลาตอบคำถามในแบบสอบถามชุดนี้ทุกข้ออย่างถูกต้องครบถ้วน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริตของผู้บริหารงานตรวจสอบภายในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยคำตอบของท่านจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับ และจะไม่มีการใช้ข้อมูลใด ๆ ที่เปิดเผยเกี่ยวกับตัวของท่านในการรายงานข้อมูล รวมทั้งจะไม่มีการใช้ข้อมูลดังกล่าวกับบุคคลภายนอกอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาตจากท่าน

ธณัชนันท์ ภัทรวิริยโกคิน

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อที่เป็นจริงและใกล้เคียงความจริงมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 35 ปี 2. 35 - 40 ปี
 3. 41 - 45 ปี 4. มากกว่า 45 ปี

3. ประสบการณ์ทำงานตรวจสอบภายใน

1. น้อยกว่า 5 ปี 2. 5 - 10 ปี
 3. 11 - 15 ปี 4. 15 ปี ขึ้นไป

4. สถานะภาพวุฒิบัตรด้านตรวจสอบภายใน

1. ไม่มีวุฒิบัตรด้านตรวจสอบภายใน
 2. มีวุฒิบัตรด้านตรวจสอบภายใน เช่น CIA, CPIAT, IACP

5. กลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัท

1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร 5. บริการ
 2. ทรัพยากร 6. สินค้าอุตสาหกรรม
 3. เทคโนโลยี 7. สินค้าอุปโภคบริโภค
 4. ธุรกิจการเงิน 8. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ส่วนที่ 2 : ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับ 5 = มากที่สุด

4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านนโยบายองค์กร					
1. องค์กรของท่านมีการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลการทุจริต อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร					
2. องค์กรของท่านมีการสื่อสารการบริหารความเสี่ยงในการทุจริตทุกระดับขององค์กร					

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. องค์กรของท่านมีนโยบายมีนโยบายและความมุ่งมั่นต่อการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรอย่างแท้จริง					
4. องค์กรของท่านมีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบในการกำกับดูแลการทุจริตทั้งองค์กร					
ด้านการสนับสนุนของผู้บริหารในองค์กร					
5. คณะกรรมการ และผู้บริหารในองค์กรมีการกำหนดหน้าที่การตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการทุจริต					
6. ผู้บริหารของท่านให้การสนับสนุนการพัฒนาความรู้ของการตรวจสอบภายใน โดยเฉพาะด้านการตรวจสอบทุจริต					
7. ผู้บริหารในองค์กรของท่านสนับสนุนหน่วยงานตรวจสอบในการตรวจสอบการทุจริตอย่างเป็นอิสระ					
ด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ					
8. ท่านสามารถเข้าถึงทุกรายการที่ทำการตรวจสอบ					
9. หน่วยงานที่รับตรวจสอบ มีการแก้ไขปัญหาหรือปฏิบัติตามข้อเสนอแนะตามรายงานการตรวจสอบอย่างเหมาะสมและทันต่อเวลาหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น					
10. ท่านได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่รับตรวจ เช่น ผู้รับตรวจได้ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ					
ด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ					
11. ท่านมีความรู้ ความสามารถ ทักษะเป็นไปตามมาตรฐานสากลการปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบภายใน					
12. ท่านมีความรู้ในการกำกับดูแลกิจการ การบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายในองค์กร					
13. ท่านมีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จะประเมินความเสี่ยงของการเกิดทุจริตและเสนอแนวทางในการบริหารจัดการทุจริต					
ด้านทัศนคติการตรวจสอบภายในของผู้ตรวจสอบ					

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
14. ท่านเชื่อว่างานตรวจสอบภายในมีส่วนในห้วงค์กรมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย					
15. ท่านมีหลักการและแนวคิดในการทำงาน โดยมุ่งเน้นการตรวจสอบ เพื่อการแนะนำ และปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
16. ท่านคิดว่างานตรวจสอบภายในมีส่วนในการส่งเสริมให้เกิด กระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี					
17. ท่านคิดว่างานตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพสามารถชี้ให้เห็น ถึงสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า ของการประพฤติไม่ชอบ การทุจริต หรือ เหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อองค์กร					

ส่วนที่ 3 : ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับ 5 = มากที่สุด

4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

การบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
การกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต					
18. ท่านมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของแผนการกำกับดูแลด้านการทุจริตของฝ่ายบริหาร					
19. ท่านสามารถประเมินและสร้างความเชื่อมั่นให้ฝ่ายบริหารและ คณะกรรมการองค์กรว่าการควบคุมที่กำหนดขึ้นนั้นเพียงพอและได้ ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ					
การประเมินความเสี่ยงของการทุจริต					
20. ท่านสามารถพิจารณา/ประเมิน โอกาสที่จะเกิดการทุจริตภายใน องค์กรได้					
21. ท่านสามารถประเมินระดับความน่าจะเป็นที่จะเกิดความเสี่ยงด้านทุจริต และผลกระทบของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้					

การบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
กิจกรรมการควบคุมการทุจริต					
22. ท่านสามารถให้ข้อเสนอแนะต่อองค์กร ถึงกิจกรรมการควบคุมการทุจริตที่องค์กรมีอยู่					
23. ท่านสามารถให้คำแนะนำในการปรับปรุงคู่มือปฏิบัติ และผู้รับผิดชอบในการควบคุมทุจริตได้อย่างเหมาะสม					
การสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง					
24. ท่านมีความรู้ความสามารถ และแนวทางในการดำเนินการสอบสวนการทุจริตได้อย่างเหมาะสม					
25. ท่านสามารถระบุข้อบกพร่องซึ่งถึงเหตุการณ์ของการทุจริตภายในองค์กรได้					
กิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต					
26. ท่านสามารถพิจารณาปัจจัยเสี่ยงการทุจริต และความถี่ในการตรวจติดตามอย่างเหมาะสม					
27. ท่านสามารถชี้ให้เห็นความเหมาะสมของเกณฑ์ในการวัดผลการตรวจติดตาม					
28. ท่านสามารถพิจารณาประเภทของการทุจริตที่เคยเกิดขึ้น และที่อาจจะเกิดขึ้นใหม่ได้					

ส่วนที่ 4 : ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

****ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม****

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 6.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. เพศ [] 1. ชาย [] 2. หญิง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. อายุ [] 1. ต่ำกว่า 35 ปี [] 2. 35 - 40 ปี [] 3. 41 - 45 ปี [] 4. มากกว่า 45 ปี	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ประสบการณ์ทำงานตรวจสอบภายใน [] 1. น้อยกว่า 5 ปี [] 2. 5 - 10 ปี [] 3. 11 - 15 ปี [] 4. 15 ปี ขึ้นไป	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. สถานะภาพวุฒิบัตรด้านตรวจสอบภายใน [] 1. ไม่มีวุฒิบัตรด้านตรวจสอบภายใน [] 2. มีวุฒิบัตรด้านตรวจสอบภายใน CIA หรือ CPIAT	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
5. กลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัท [] 1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร [] 2. ทรัพยากร [] 3. เทคโนโลยี [] 4. ธุรกิจการเงิน [] 5. บริการ [] 6. สินค้าอุตสาหกรรม [] 7. สินค้าอุปโภคบริโภค [] 8. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ค่า IOC ส่วนที่ 1				0.93	ใช้ได้

ส่วนที่ 2 : ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

รายการความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ด้านนโยบายองค์กร					
1. องค์กรของท่านมีการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลการทุจริต อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. องค์กรของท่านมีการสื่อสารการบริหารความเสี่ยงในการทุจริตทุกระดับขององค์กร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. องค์กรของท่านมีนโยบายมีนโยบายและความมุ่งมั่นต่อการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรอย่างแท้จริง	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
4. องค์กรของท่านมีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบในการกำกับดูแลการทุจริตที่องค์กร	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
5. องค์กรของท่านมีระเบียบและคู่มือ รวมถึงระบบสารสนเทศที่เพียงพอต่อการบริหารความเสี่ยง	0	0	+1	0.33	ใช้ไม่ได้
ด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร					
6. ผู้บริหารในองค์กรของท่านมีการกำหนดบทบาทหน้าที่การตรวจสอบภายในครอบคลุมเกี่ยวกับการตรวจสอบทุจริต	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
7. ผู้บริหารของท่านให้การสนับสนุนการพัฒนาความรู้ของการตรวจสอบภายใน โดยเฉพาะด้านการตรวจสอบทุจริต	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8. ผู้บริหารในองค์กรของท่านสนับสนุนหน่วยงานตรวจสอบในการตรวจสอบการทุจริตอย่างเป็นอิสระ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ปัจจัยด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ					
9. ท่านสามารถเข้าถึงทุกรายการที่ทำการตรวจสอบ	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
10. หน่วยงานที่รับตรวจสอบ มีการแก้ไขปัญหาหรือปฏิบัติตามข้อเสนอแนะตามรายงานการตรวจสอบอย่างเหมาะสมและทันต่อเวลาหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11. ท่านได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่รับตรวจ เช่น ผู้รับตรวจได้ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ					
12. ท่านมีความรู้ ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับมาตรฐาน ทฤษฎี และระเบียบวิธีการตรวจสอบ	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
13. ท่านมีความรู้ในการกำกับดูแลกิจการ การบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายในองค์กร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14. ท่านมีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จะประเมินความเสี่ยงของการเกิดทุจริตและเสนอแนวทางในการบริหารจัดการทุจริต	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านทัศนคติในการตรวจสอบ					
15. ท่านเชื่อว่างานตรวจสอบภายในมีส่วนให้องค์กรมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
16. ท่านมีหลักการและแนวคิดในการทำงานโดยมุ่งเน้นการตรวจสอบเพื่อการแนะนำและเสนอแนะวิธีการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17. ท่านคิดว่างานตรวจสอบภายในมีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18. ท่านคิดว่างานตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพสามารถชี้ให้เห็นถึงสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า ของการประพฤติน่าไม่ชอบการทุจริต หรือเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อองค์กร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ค่า IOC ส่วนที่ 2				0.87	ใช้ได้

ส่วนที่ 3 : ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต

รายการความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
การกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต					
19. ท่านมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของแผนการกำกับดูแลด้านการทุจริตของฝ่ายบริหาร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20. ท่านสามารถประเมินและสร้างความเชื่อมั่นให้ฝ่ายบริหารและคณะกรรมการองค์กรว่า การควบคุมที่กำหนดขึ้นนั้นเพียงพอและได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
การประเมินความเสี่ยงของการทุจริต					
21. ท่านสามารถระบุความเสี่ยงด้านการทุจริตภายในองค์กรได้	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
22. ท่านสามารถประเมินระดับความน่าจะเป็นความเสี่ยงด้านทุจริตและผลกระทบของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
23. ท่านสามารถเสนอแนะฝ่ายบริหารต่อการจัดการตอบสนองความเสี่ยงด้านการทุจริตได้	+1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
กิจกรรมการควบคุมการทุจริต					
24. ท่านสามารถให้ข้อเสนอแนะต่อองค์กร ถึงกิจกรรมการควบคุมการทุจริตที่องค์กรมีอยู่	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
25. ท่านสามารถให้คำแนะนำในการปรับปรุงคู่มือปฏิบัติ และผู้รับผิดชอบในการควบคุมการทุจริตได้อย่างเหมาะสม	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
การสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง					
26. ท่านมีความรู้ความสามารถ และแนวทางในการดำเนินการสอบสวนการทุจริตได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27. ท่านสามารถระบุข้อบ่งชี้ถึงเหตุการณ์ของการทุจริตภายในองค์กรได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28. ท่านสามารถระบุบทลงโทษในการทุจริตภายในองค์กรได้อย่างเหมาะสม	0	+1	0	0.33	ใช้ไม่ได้
กิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต					
29. ท่านสามารถพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ สำหรับขอบเขตและความถี่ในการตรวจติดตาม	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้

รายการความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
30. ท่านสามารถชี้ให้เห็นถึงความเหมาะสม ของเกณฑ์ในการวัดผลการตรวจติดตาม	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
31. ท่านสามารถพิจารณาประเภทการทุจริตที่ เคยเกิดขึ้นและที่อาจเกิดขึ้นใหม่ได้	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
ค่า IOC ส่วนที่ 3				0.78	ใช้ได้

ภาคผนวก ค
ทดสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถาม

ตารางที่ 6.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

รายการความคิดเห็น	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต		
ด้านนโยบายองค์กร		0.818
1. องค์กรของท่านมีการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลการทุจริต อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร	0.482	
2. องค์กรของท่านมีการสื่อสารการบริหารความเสี่ยงในการทุจริตทุกระดับขององค์กร	0.803	
3. องค์กรของท่าน โยบายมีนโยบายและความมุ่งมั่นต่อการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรอย่างแท้จริง	0.545	
4. องค์กรของท่านมีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบในการกำกับดูแลการทุจริตทั้งองค์กร	0.793	
ด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร		0.883
5. คณะกรรมการ และผู้บริหารในองค์กรมีการกำหนดหน้าที่การตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการทุจริต	0.705	
6. ผู้บริหารของท่านให้การสนับสนุนการพัฒนาความรู้ของการตรวจสอบภายใน โดยเฉพาะด้านการตรวจสอบทุจริต	0.819	
7. ผู้บริหารในองค์กรของท่านสนับสนุนหน่วยงานตรวจสอบในการตรวจสอบการทุจริตอย่างเป็นอิสระ	0.804	
ด้านความเข้าใจและการยอมรับของผู้รับตรวจ		0.853
8. ท่านสามารถเข้าถึงทุกรายการที่ทำการตรวจสอบ	0.588	
9. หน่วยงานที่รับตรวจสอบ มีการแก้ไขปัญหาหรือปฏิบัติตามข้อเสนอแนะตามรายงานการตรวจสอบอย่างเหมาะสม และทันต่อเวลาหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	0.729	
10. ท่านได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่รับตรวจ เช่น ผู้รับตรวจได้ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ	0.873	

รายการความคิดเห็น	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้ตรวจสอบ		0.946
11. ท่านมีความรู้ ความสามารถ ทักษะเป็นไปตามมาตรฐานสากลการปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบภายใน	0.892	
12. ท่านมีความรู้ในการกำกับดูแลกิจการ การบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายในองค์กร	0.875	
13. ท่านมีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จะประเมินความเสี่ยงของการเกิดทุจริตและเสนอแนวทางในการบริหารจัดการทุจริต	0.905	
ด้านทัศนคติในการตรวจสอบ		0.880
14. ท่านเชื่อว่างานตรวจสอบภายในมีส่วนในองค์กรมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย	0.724	
15. ท่านมีหลักการและแนวคิดในการทำงานโดยมุ่งเน้นการตรวจสอบเพื่อการแนะนำ และปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	0.756	
16. ท่านคิดว่างานตรวจสอบภายในมีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี	0.782	
17. ท่านคิดว่างานตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพสามารถชี้ให้เห็นถึงสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า ของการประพฤติไม่ชอบ การทุจริต หรือเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อองค์กร	0.712	
การบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต		
การกำกับดูแลด้านความเสี่ยงของการทุจริต		0.865
18. ท่านมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของแผนการกำกับดูแลด้านการทุจริตของฝ่ายบริหาร	0.767	
19. ท่านสามารถประเมินและสร้างความเชื่อมั่นให้ฝ่ายบริหารและคณะกรรมการองค์กรว่าการควบคุมที่กำหนดขึ้นนั้นเพียงพอและได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ	0.767	

รายการความคิดเห็น	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
การประเมินความเสี่ยงของการทุจริต		0.941
20. ท่านสามารถพิจารณา/ประเมินโอกาสที่จะเกิดการทุจริตภายในองค์กรได้	0.889	
21. ท่านสามารถประเมินระดับความน่าจะเป็นที่จะเกิดความเสี่ยงด้านทุจริตและผลกระทบของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้	0.889	
กิจกรรมการควบคุมการทุจริต		0.786
22. ท่านสามารถให้ข้อเสนอแนะต่อองค์กร ถึงกิจกรรมการควบคุมการทุจริตที่องค์กรมีอยู่	0.648	
23. ท่านสามารถให้คำแนะนำในการปรับปรุงคู่มือปฏิบัติและผู้รับผิดชอบในการควบคุมทุจริตได้อย่างเหมาะสม	0.648	
การสอบสวนการทุจริตและการแก้ไขปรับปรุง		0.826
24. ท่านมีความรู้ความสามารถ และแนวทางในการดำเนินการสอบสวนการทุจริตได้อย่างเหมาะสม	0.715	
25. ท่านสามารถระบุข้อบกพร่องซึ่งถึงเหตุการณ์ของการทุจริตภายในองค์กรได้	0.715	
กิจกรรมตรวจติดตามการบริหารความเสี่ยงด้านการทุจริต		0.934
26. ท่านสามารถพิจารณาปัจจัยเสี่ยงการทุจริต และความถี่ในการตรวจติดตามอย่างเหมาะสม	0.844	
27. ท่านสามารถชี้ให้เห็นความเหมาะสมของเกณฑ์ในการวัดผลการตรวจติดตาม	0.897	
28. ท่านสามารถพิจารณาประเภทของการทุจริตที่เคยเกิดขึ้นและที่อาจจะเกิดขึ้นใหม่ได้	0.859	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายชนัยนันท์ ภัทรวิริยโกสิน
วัน เดือน ปีเกิด	29 ตุลาคม 2531
สถานที่เกิด	จังหวัดบุรีรัมย์
ประวัติการศึกษา	ปี พ.ศ. 2554 - ปริญญาตรี บัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปี พ.ศ. 2556 - ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(การบัญชี) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ประสบการณ์การทำงาน	ปี พ.ศ. 2554 – 2558 - เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในอาวุโส บริษัท รอยัล ปอร์ซเลน จำกัด (มหาชน) ปี พ.ศ. 2558 – ปัจจุบัน - พนักงานตรวจสอบภายใน บริษัท ยูนิเวอร์แซล ยูทีลิตี้ จำกัด (มหาชน)